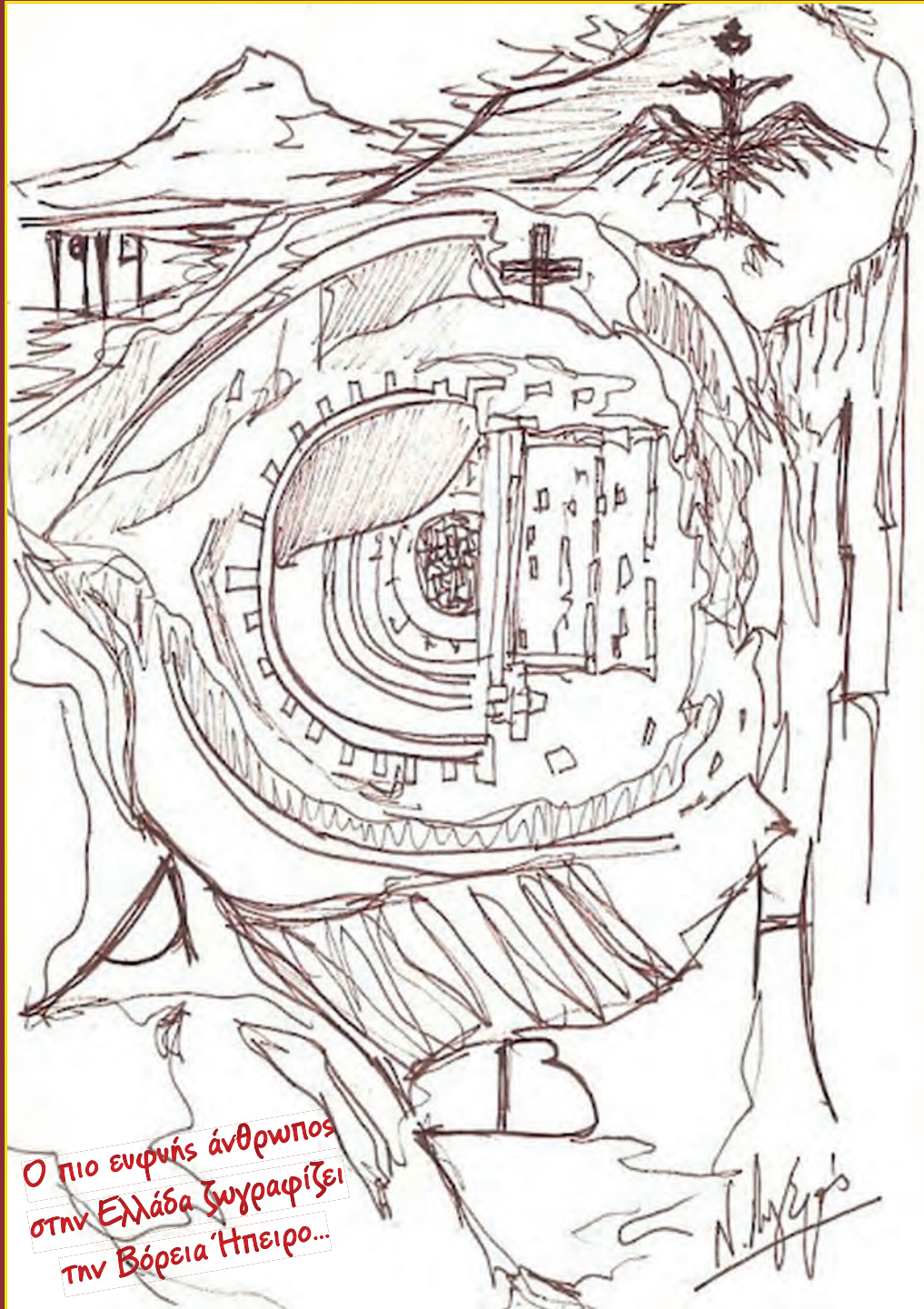

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ

Ο πιο ευφυής άνθρωπος
στην Ελλάδα ζωγραφίζει
την Βόρεια Ήπειρο...

Μία Ξεχασμένη Ελληνική Πατρίδα...

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗ... Η ελευθερία έμελε να 'ταν για σένα η αρχή μιας νέας και πιο σκληρής σύγχρονης Οδύσσειας. Γι' αυτό: «Πάντα στο νου σου να 'χεις την Βόρειο Ήπειρο. Το φτάσιμο εκεί να 'ναι ο προορισμός σου...».

ΚΑΒΑΦΗΣ

Πρόλογος

Η Βόρειος Ήπειρος, είναι ένα κομμάτι της ιστορίας του Ελληνισμού. Έχει δική της συμβολή στους Εθνικούς Αγώνες, στη διατήρηση της γλώσσας, στη δημιουργία του πολιτισμού.

Επίσης ο λαός της έδωσε ολόψυχα και με πάθος τα πάντα για την αναγέννηση του ελληνισμού, ακόμα και τον ίδιο του τον εαυτό. Γιατί ποτέ δεν θέλησε να χωρίσει την τύχη του από την τύχη των πανελλήνιων.

Στην απόκτηση της γνώσεως αποσκοπεί και η έκδοση του εντύπου αυτού, ώστε οι Νεοέλληνες να γνωρίσουν ευρύτερα την ίδια τους την ιστορία, τα πέρα απ' τα σύνορα ιερά ελληνικά χώματα μας. Εκεί που πρόσφατα οι προγονοί μας μαρτύρησαν κάνοντας το χρέος τους.

Σήμερα ο εκεί ελληνισμός ζει το δικό του μαρτύριο μέσα σε μια απέραντη αρένα από βάρβαρες διώξεις ταπεινώσεις, αρπαγές. Με μόνη έξοδο το θάνατο ή την υπόγεια εξαφάνιση. Γιατί έτσι η επίσημη Ελλάδα σιωπεί μπροστά σ' ένα τεραστίων διαστάσεων έγκλημα. Ενώ η Βόρειος Ήπειρος κραυγάζει για βοήθεια μέσα από τις κακόβουλες ενέργειες του αλβανικού κατεστημένου που επιδιώκει με κάθε μέσο τον αφελλληνισμό και την ερήμωση.

Φυσικά οι δυνάμεις του εκεί ελληνισμού αποδυναμώνονται. Μακάρι να βρεθεί κάποιος και να αποκεφαλίσει την παθογενή μοιρολατρία των πολιτικών μας και την άνευ ορίων παραίτηση από τα κυριαρχικά δικαιώματα. Το σίγουρο είναι ότι κάποιος κάποτε θα κληθούν να δώσουν εξηγήσεις σε ταπεινωμένες μελλογοντικές γενιές Ελλήνων.

Παρά ταύτα ο ελληνισμός της Β. Ηπείρου δεν θα γονατίσει. Θα θωρακίσει τις ελληνικές του καταβολές και θα απαιτήσει από το Αλβανικό Κράτος τα νόμιμα δικαιώματα του.

Όλοι εμείς έχουμε χρέος απέναντι στους προγόνους μας και απέναντι στα παιδιά μας να διασφαλίσουμε ότι ο Ελληνισμός θα συνεχίσει να ακμάζει σε αυτά τα χώματα γιατί στο τέλος οι αγέννητοι και οι νεκροί θα μας κρίνουν και είναι βέβαιο ότι θα μας κρίνουν αυστηρά.

Δημοσθένης Ζιούλης
e-mail: zioulis@live.com

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Χρονογραφία – Προβληματισμοί-
Ιστορία - Γεγονότα και Σχόλια
από την Βόρειο Ήπειρο
Φωτό: Αρχείο Βορειοηπειρωτικό φόρουμ
borioirotis.blogspot.com

Για την έκδοση αυτή συνεργάστηκαν:
Δημοσθένης Ζιούλης,
Αλεξάνδρος Αργυροκαστρίτης
e-mail: zioulis@live.com

Απόψεις και δράσεις για την βιώσιμη πορεία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Η παιδεία των Βορειοηπειρωτών

Το απαραίτητο μέσο επιβίωσης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού
και η ανάγκη επανακαθορισμού των υποχρεώσεων της Ελληνικής Πολιτείας

*Δερβιτσάνι αργυροκάστρου εκδηλώσεις για την επετειο του ΟΧΙ.
Η πομπή κατευθύνεται προς το κέντρο του χωριού.*

Μετά από 18 χρόνια «δημοκρατίας» το ζήτημα μιας καλύτερης παιδείας για τους Βορειοηπειρώτες στα πατρογονικά τους εδάφη παραμένει στις καλένδες της Ελληνικής πολιτικής πραγματικότητας και οι όποιες υποσχέσεις και σπασμωδικές κινήσεις δεν είναι παρά μια «γλυκόπιρρη καραμέλλα» που προσφέρεται στον Ελληνισμό της Αλβανίας σε κάθε επίσκεψη υπουργών, βουλευτών, πολιτικών και στελεχών της Ελληνικής Πολιτείας. Οι ελάχιστες προσπάθειες που έχουν γίνει μέχρι σήμερα δεν έλυσαν ουσιαστικά κανένα πρόβλημα και ούτε θα επιλύσουν αν δεν τεθούν σε μια νέα βάση: την επέκταση του Ελληνικού Εθνικού Συστήματος Παιδείας στην Βόρειο Ήπειρο με το άνοιγμα σχολείων στα πρότυπα της εκπαίδευσης ομογενών ανά την υφήλιο.

Η παιδεία και ο πολιτισμός είναι η απαρχή των πάντων, είναι ουσιαστικά τα μόνα όπλα που είχαμε, έχουμε και πρέπει να ακονίσουμε στο μέλλον απέναντι στην Αλβανική πολιτική απόλυτης εγκατάλειψης των μειονοτικών περιοχών. Το Αλβανικό κράτος ουδέποτε ασχολήθηκε και δεν προτίθεται να ασχοληθεί με τα ζητήματα εκπαίδευσης του Ελληνισμού της Αλβανίας. Πίσω από τις υποσχέσεις της Αλβανικής Κυβέρνησης κρύβεται η απόλυτη αδιαφορία για επενδύσεις παντός είδους στην περιοχή της Βορείου Ηπείρου, διοχετεύοντας εντέχνως τα όποια Ευρωπαϊκά κονδύλια εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης σε όλες τις άλλες περιοχές της Αλβανίας (σύνδεση με το διαδίκτυο, νέα σχολικά συγκροτήματα, εκπαιδευτήρια, εργαστήρια, γλωσσική και πολιτιστική έρευνα κ.α.). Το να αναμένουμε με ευχολόγια προς την Αλβανική πλευρά να αλληλάξει κάτι είναι απλή ουτοπία και διπλωματικός στρουθοκαμηλισμός.

Πλέον το ζήτημα «ΠΑΙΔΕΙΑ στην Βόρειο Ήπειρο» είναι εθνικά επιτακτικό, αναπτυξιακά απαραίτητο και τε-

νοκρατικά απόλυτα εφικτό. Το μόνο που λείπει είναι η βούληση της Ελληνικής Πολιτείας να ασχοληθεί συνταγμένα με την παιδεία μας, αλλήλα και με το Βορειοηπειρωτικό Ζήτημα στο σύνολό του.

Το βασικό αντεπιχείρημα που επικαλείται, ανεπισημώς, η Ελληνική Πολιτεία, αλλήλα δυστυχώς και μερίδα βορειοηπειρωτών πολιτευτών, είναι ότι δεν υπάρχουν πλέον παιδιά στην πατρίδα για να λειτουργήσουν πλήρως οργανωμένα σχολεία.

Ξεκνάμε βέβαια την πραγματικότητα, την εθνική υποχρέωση και την ουσία.

ΟΛΟΙ οι εναπομείναντες στην πατρίδα Βορειοηπειρώτες (επιχειρηματίες, βιοτέχνες, δημόσιοι υπάλληλοι, εργάτες, αγρότες κ.α.) επιθυμούν ένα καλύτερο ευρωπαϊκό μέλλον για τα παιδιά τους, εκκινώντας από την παιδεία και την μόρφωση. Και αυτός είναι ο βασικός λόγος που στέλνουν τα παιδιά τους σε σχολεία στην Ελλάδα, μιας και η παιδεία στην Αλβανία απέχει μερικές δεκαετίες από το Ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Το κόστος συνήθως δυσβάσταχτο μιας και συνοδεύεται με ουσιαστική μετανάστευση ολόκληρης της οικογένειας. Θεάρεστο έργο, που ξεπερνάει κατά πολύ την έως σήμερα «προσφορά» της Ελληνικής Πολιτείας, επιτελούν τόσα χρόνια το Ίδρυμα Λάτση στην Πωγωνιανή, η Ιερά Μονή Δουραχάνης στα Ιωάννινα και άλλοι φορείς που φιλοξενούσαν και φιλοξενούν παιδιά ΒΗτων προσφέροντάς τους διαμονή, εκπαίδευση και ευρωπαϊκών προδιαγραφών παιδεία.

Ένα άλλο ζήτημα είναι η στελέχωση των σχολείων. Σήμερα υπάρχει μια μεγάλη κοινότητα Βορειοηπειρωτών Επιστημόνων όλων των ειδικοτήτων, κυρίως απόφοιτοι Ελληνικών, Ευρωπαϊκών και Αμερικανικών Πανεπιστημίων. Η Ελληνική Πολιτεία δεν έχει παρά να

**Ημερίδα ΕΕΜΜ (Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας για το Μέλλον) για το Πλαίσιο Αιτημάτων
Στο κέντρο ο Πρόεδρος Χρηστικής Κίτσος και ο υπ. Παιδείας Ζήσης Λούτσος. Αγ. Σαράντα 19-02-2012**

αντλήσει τους δασκάλους και καθηγητές από αυτήν την κοινότητα, με απόλυτα αξιοκρατικά κριτήρια μέσω ειδικού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και με όρους όπως μόνιμη παραμονή τουλάχιστον μια 10ετία στην πατρίδα συνδυαζόμενη με τις όποιες χρήσιμες παροχές. Η επιστροφή στην πατρίδα ενός ενεργού, ευρωπαϊκά καταρτισμένου και με διάθεση να προσφέρει επιστημονικού δυναμικού δεν μπορεί παρά να έχει εξαιρετικά θετικό αντίκρουσμα στην συνολική ανάπτυξη των περιοχών. Οι ίδιοι μπορούν να συντελέσουν σύμβουλοι και στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης, μελετητές για την διατήρηση της παράδοσης, αρωγοί της οικονομικής ανάπτυξης προσδίδοντας έναν νέο ευρωπαϊκό αέρα στην Βορειοηπειρωτική Κοινωνία.

Το σημερινό στελεχειακό δυναμικό των σχολείων στα μειονοτικά σχολεία του Αλβανικού Συστήματος Παιδείας είναι ελλιπέστατο, επιτελεί το εθνικά σημαντικό έργο κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, αλλά κυρίως δεν του προσφέρθηκε ποτέ η απαραίτητη κατάρτιση. Με την δημιουργία σχολείων ενταγμένων στο Ελληνικό Σύστημα Παιδείας, το ελληνικό κράτος και οι Βορειοηπειρώτες πολίτες πρέπει να λάβουν ειδική μέριμνα για την αποκατάσταση όσων δεν πληρούν τα κριτήρια σε άλλες θέσεις της τοπικής αυτοδιοίκησης, ή να λάβουν μέτρα όπως η άμεση συνταξιοδότηση από τον ΟΓΑ των «παλιών» μας δασκάλων.

Το κόστος εγκατάστασης και λειτουργίας νέων σχολείων είναι προφανώς ένα επιπλέον «εύρηνο» αντεπιχείρημα, αν υποθέσουμε ότι επιδέχεται «τιμολόγηση» η εθνική επιβίωση των γηγενών Ελλήνων στην Αλβανία. Τα λειτουργικά έξοδα ενός πλήρως Οργανωμένου Σχολείου μπορεί να ξεπερνούν το μισό εκατομμύριο Ευρώ ετησίως. Το επιχείρημα μπορεί να καταρ-

ριφθεί συνυπολογίζοντας την συνεισφορά των φορολογούμενων Βορειοηπειρωτών εν Ελλάδι στον κρατικό προϋπολογισμό η οποία ξεπερνάει κατά πολύ το ένα δις Ευρώ και θυμίζοντας ότι είμαστε η μόνη κατηγορία ομογενών που δεν λάβαμε επιδοτήσεις, οικόπεδα και άλλες παροχές από την Ελληνική Πολιτεία. Τεχνοκρατικά μιλώντας, υπάρχουν και μπορούν να αναλυθούν όλοι οι τρόποι ελαχιστοποίησης της επιβάρυνσης του Ελληνικού Κρατικού προϋπολογισμού, π.χ. με εισφορές από τα Βορειοηπειρωτικά Κληροδοτήματα, μη κυβερνητικές οργανώσεις, συλλόγους ομογενών και ΒΗτων ανά τον κόσμο, κ.α.

Ένα διπλωματικό αντεπιχείρημα που τίθεται είναι το «αν ζητήσουμε κάτι τέτοιο, σίγουρα οι Αλβανοί θα ζητήσουν ως αντάλλαγμα να ανοίξουν Αλβανικά Σχολεία στην Ελλάδα». Η άποψη μας είναι ότι ιδιωτικά Αλβανικά εκπαιδευτήρια κάποια στιγμή θα ανοίξουν στην Αθήνα, όπως έγινε και με άλλες μεταναστευτικές κοινότητες, αλλά κατά την γνώμη μας με αμφίβολη επιτυχία διότι, πρώτον δεν θα μπορέσει να τα συντηρήσει η Αλβανική Κυβέρνηση και δεύτερον, δεν θα επιλεγούν από τους ίδιους τους «αλβανοέλληνες» σαν βασική παιδεία (αλβανοέλληνες, δηλ. αλβανοί μετανάστες δεύτερης γενιάς εν Ελλάδι). Μην ξεχνάμε βέβαια, ότι προς το παρόν η Αλβανική Διπλωματία έχει παγιδέψει την Ελληνική και «παζαρεύει» τα Αλβανικά Σχολεία της Αθήνας με το άνοιγμα «ελληνικών» σχολείων εκτός μειονοτικών ζωνών υπό το Αλβανικό Υπουργείο Παιδείας. Για τους μη γνωρίζοντες, τα σημερινά «ελληνικά» σχολεία σημαίνουν ότι το δημοτικό είναι στην ελληνική και από εκεί και πέρα την διδάσκει ως ξένη γλώσσα αντί των αγγλικών έχοντας ως βασική τα αλβανικά.

Η οθωμανικής νοοτροπίας Αλβανική Διπλωματία

έχει καταλάβει ήδη ότι το άνοιγμα «ελληνικών» σχολείων, έστω και στα δικά της πρότυπα, είναι μια μεγάλη απειλή στις αναχρονιστικές εθνικιστικές της βιλέψεις. Τα ευρωπαϊκών προτύπων ελληνικά σχολεία θα αντιμετωπιστούν ως μεγαλύτερη απειλή κυρίως για την πρότιμη που θα δείξουν σε αυτά οι «αλβανοέλληνες» στον Νότο, όπως ήδη δείχνουν στα ελληνικά ιδιωτικά κολλέγια στα Τίρανα. Η νέα αυτή γενιά Αλβανών έχει τα μάτια στραμμένα προς την Ευρώπη, προς ένα καλύτερο μέλλον, μια γενιά η οποία χρίζει προσοχής και οργανωμένης αντιμετώπισης. Η Αλβανική Διπλωματία, αν ξεφύγει τις μεσαιωνικές της αντιλήψεις, μπορεί να αξιοποιήσει απόλυτα τα ελληνικά σχολεία ως πρότυπα και ως μέσο προσέγγισης και επιστροφής των μεταναστών εν Ελλάδι στην χώρα τους με ότι αυτό συνεπάγεται για την ανάπτυξη και την Ευρωπαϊκή της πορεία.

Πέραν της πολιτικής βούλησης, για όλα τα παραπάνω χρειάζεται να γίνουν διεξοδικές μελέτες, έρευνες και

Χειμάρα! Στο κτήμα της κας Ερμιόνης Μπρίγκου όπου αναπαύονται έξι Ελληνές στρατιώτες που επεσαν στη μάχη για την τιμή και την Ελευθερία της Ελλάδας, εορτάστηκε όπως κάθε χρόνο η 28η Οκτωβρίου.

η κατάρτιση ειδικού νομοσχεδίου. Η εξεύρεση πόρων για την εκπόνηση των μελετών μπορεί να γίνει άμεσα με πρωτοβουλία είτε από τα Υπουργεία Παιδείας και Εξωτερικών, είτε από την Περιφέρεια και τις Νομαρχίες της Ηπείρου, με την βοήθεια και των ίδιων των Βορειοηπειρωτικών Φορέων.

Συνοψίζοντας, τα βήματα που προτείνουμε να γίνουν από την Ελληνική Πολιτεία και τους αρμόδιους φορείς είναι:

A. Ολοκληρωμένη μελέτη σκοπιμότητας, στρατηγικής και καθορισμός του ειδικού νομικού πλαισίου για την Παιδεία των Βορειοηπειρωτών:

- Δημιουργία Ειδικής Επιτροπής με συμμετοχή στελεχών του Υπουργείου Παιδείας, Εξωτερικών, εκπαιδευτικών των Κομμμάτων και Βορειοηπειρωτών επιστημόνων για την χάραξη Εθνικής Στρατηγικής για την Παιδεία στην Βόρειο Ηπειρο
- Άμεσες διαβουλεύσεις με την Αλβανική πλευρά για την υπογραφή Διακρατικής Συμφωνίας για την λειτουργία των σχολείων υπό την αιγίδα του Ελληνικού

Υπουργείου Παιδείας

- Προκήρυξη Διαγωνισμού για την εκπόνηση αναλυτικής χρηματοοικονομικής μελέτης για την εγκαθίδρυση των Ελληνικών Σχολείων στην Αλβανία στα πρότυπα της εκπαίδευσης Ομογενών εντός το πολύ των ετών
- Σύνταξη Σχεδίου Νόμου «Διευθέτηση των Εκπαιδευτικών Ζητημάτων της Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία»
- Προ-ημερησίας διατάξεως συζήτηση στην Βουλή για την ψήφισή του

B. Εξεύρεση χρημάτων για την σταδιακή ανακαίνιση και τον εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού των σχολικών κτιρίων από:

- Τους πόρους του Υπουργείου Παιδείας, του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων και του Υπουργείου Εξωτερικών
- Τα Βορειοηπειρωτικά Κληροδοτήματα, προσφορές των Βορειοηπειρωτικών και Ομογενειακών Συλλόγων, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας και άλλους δωρητές ευεργέτες
- Την Περιφέρεια και τις Νομαρχίες της Ηπείρου με αξιοποίηση των Ευρωπαϊκών και Διασυνοριακών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων

Γ. Στελέχωση Σχολείων:

- Διαγωνισμός ΑΣΕΠ για την πρόσληψη επιστημόνων ως διδασκόντων στα Ελληνικά Σχολεία της Βορείου Ηπείρου με ειδικές συνθήκες και όρους
- Συνεργασία με το Αλβανικό Υπουργείο Παιδείας για τα συγγράμματα της Αλβανικής Γλώσσας/Λογοτεχνίας στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση και την πρόσληψη Ωρομισθίων Δίγλωσσων Διδασκάλων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης Ομογενών στην Αλβανία
- Πέραν του ουσιαστικού και κυρίαρχου ζητήματος, η Ελληνική Πολιτεία θα πρέπει να ακολουθήσει και μια πιο μακροπρόθεσμη στρατηγική στο ζήτημα της παιδείας μας στα πάτρια εδάφη, όπως π.χ.
- Συνεργασία και συνεχής χρηματοδότηση μη κερδοσκοπικών φορέων όπως η Εκκλησία της Αλβανίας για την λειτουργία Νηπιαγωγείων, Τεχνικών Σχολών, Φροντιστηρίων και Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης
- Ίδρυση επίσημου Τμήματος/Παραρτήματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στο Αργυρόκαστρο με κύριο αντικείμενο «Διαπολιτισμική Εκπαίδευση»
- Συνεργασία των Ελληνικών Ινστιτούτων σχετικών με τον Γλωσσική Ιστορία, την Επεξεργασία του Λόγου και Βαλκανικών Σπουδών για την καταγραφή και διάσωση των ιδιωμάτων της Ελληνικής Γλώσσας στην περιοχή της Βορείου Ηπείρου
- Αυτό όμως που χρειάζεται κυρίως είναι πολιτική βούληση, τόλμη και πίστη σε μια νέα εθνική
- στρατηγική βιώσιμης ανάπτυξης της Βορείου Ηπείρου.

Δημοσθένης Ζιούλης
e-mail: zioulis@live.com

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΓΚΟΥΜΑΣ

Τον σκότωσαν επειδή μιλούσε ελληνικά

διότι η Βόρειος Ήπειρος, η γη των αετών και των ευεργετών του Ελληνισμού, δεν έπαυσε να γεννά ήρωες. Και ο σύγχρονος εθνομάρτυρας που ενσάρκωσε όλους τους πόθους του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού με τρόπο τραγικό και μνήμη ανεξίτηλη είναι ο Χιμαριώτης Αριστοτέλης Γκούμας. Ένας νέος Έλληνας που δολοφονήθηκε με σκαιό τρόπο και σκοτεινή μεθόδευση από Αλβανούς που λειτούργησαν ως οι τέλειοι παρακρατικοί. Και σίγουρα τα καλύτερα εκτελεστικά όργανα του νεοταξισμού στην περιοχή. Η δολοφονία του Αριστοτέλη στηρίχτηκε αποκλειστικά και μόνο στην επιμονή του Εθνομάρτυρα να μιλάει την γλώσσα των προγόνων του.

Το Ελληνικό Έθνος έχει ποτίσει το δέντρο της λευτεριάς με το τίμιο αίμα των παιδιών του αιώνες ολόκληρους. Ένας αδυσώπητος αγώνας επιβίωσης είναι η πορεία των Ελλήνων μες στο διάβα της ιστορίας. Αγώνας που πολλές φορές διεξήχθη από το λαό ερήμην του υποτιθέμενου ελληνικού κράτους που είτε κιάτρευε είτε ξεπουλούσε την πατρίδα και τους αλύτρωτους Έλληνες. Όμως ο Έλληνας ουδέποτε εδέχθη να εγκαταλείψει τη φυλή και τη γλώσσα την ελληνική. Και όσο πιο σκληρό ήταν το καθεστώς της σκλαβιάς, τόσο πιο τραχιά και ανυποχώρητη ήταν η πάλη των Ελλήνων για λευτεριά.

Αυτό είναι το ανηφορικό οδοιπορικό που έχουν ακολουθήσει οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου. Οδοιπορικό που ακολούθησαν με μοναδική Πίστη Ελληνική τόσο στους χρόνους του αυτονομικού αγώνα του 1914 όσο και στους χρόνους του Μετώπου Απελευθέρωσης Βορείου Ηπείρου αλλά και την επιμονή των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών να στηρίξουν την ελληνικότητά τους στα στυγνά και μισελληνικά αλβανικά καθεστώτα μέχρι και τις μέρες μας. Για να προδοθούν και να ακυρωθούν όλες οι ενέργειες της αυτονομίας από το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας και έπειτα με απόλυτη ευθύνη ριψάσπιδων πολιτικώνάντηδων και «συμμάχων».

Όμως η διεκδίκηση για γλώσσα, σχολείο, εκκλησία και πολιτική διοίκηση ελληνική δεν σταμάτησε

Το περιστατικό στήθηκε με γνώμονα τον εκφοβισμό της ελληνικής ομογένειας. Εκφοβισμός που για όσους γνωρίζουν τις τοπικές συνθήκες διενεργείται με την κινητοποίηση ακραίων τάχα ομάδων που όμως εστιάζονται σε όλους τους αλβανικούς πολιτικούς χώρους και εξυπηρετεί την επιχειρούμενη ποδηγέτηση των Ελλήνων της Β. Ηπείρου, την απομάκρυνσή τους και τις αλβανικές διεκδικήσεις σε βάρος μας. Την ημέρα της δολοφονίας του Αριστοτέλη Γκούμα δεν υπήρχε καμία προειδοποίηση ούτε συνέβη καμία συμπλοκή με τους δολοφόνους. Αυτό πιστοποιούν οι μάρτυρες και η οικογένεια του Αριστοτέλη. Υπήρξε μονάχα μια θρασύεια παρατήρηση των Αλβανών υπανθρώπων στον Αριστοτέλη για την επιλογή της ελληνικής λαλιάς του.

Αμέσως μετά το πρώτο συναπάντημα οι θρασύδειλοι δολοφόνιοι αποχώρησαν. Ειδάλλως αν υπήρχε συμπλοκή, είναι βέβαιο ότι οι Αλβανοί θα είχαν λάβει το μάθημα που τους ταίριαζε. Στη συνέχεια ο Αριστοτέλης αποχώρησε για λόγους οικογενειακούς με τη μηχανή του. Όμως τα ενεργούμενα της τρομοκρατίας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού είχαν στήσει κατέρι στον ηρωικό Βορειοηπειρώτη. Με τη χρήση αυτοκινήτου επιτέθηκαν επανειλημμένα περνώντας επάνω από το σώμα του Εθνομάρτυρα. Τα χάρδια της αλβανικής «δικαιοσύνης» δεν δικαιώσαν όπως έπρεπε το χαμό του αδελφού μας, μοιλονότι ο Μπερίσα ομοιό-

Διαμαρτυρία στους δρόμους της χειμάρας.

Αμέσως μετά το πρώτο συναπάντημα οι θρασύδειλοι δολοφόνιοι αποχώρησαν. Ειδάλλως αν υπήρχε συμπλοκή, είναι βέβαιο ότι οι Αλβανοί θα είχαν λάβει το μάθημα που τους ταίριαζε. Στη συνέχεια ο Αριστοτέλης αποχώρησε για λόγους οικογενειακούς με τη μηχανή του. Όμως τα ενεργούμενα της τρομοκρατίας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού είχαν στήσει κατέρι στον ηρωικό Βορειοηπειρώτη. Με τη χρήση αυτοκινήτου επιτέθηκαν επανειλημμένα περνώντας επάνω από το σώμα του Εθνομάρτυρα. Τα χάρδια της αλβανικής «δικαιοσύνης» δεν δικαιώσαν όπως έπρεπε το χαμό του αδελφού μας, μοιλονότι ο Μπερίσα ομοιό-

*Μνημείο στην γενέτριά του Αριστοτέλη.
Αναγράφει εφονευθεί υπερασπιζόμενος την μητρική του γλώσσα.*

γισε τον ύποπτο χαρακτήρα του φονικού.

Το κοινό μυστικό της υπόθεσης κρύβεται στα λόγια του αδελφού του Αριστοτέλη Γκούμα. Είπε λοιπόν ο εξίσου υπερήφανος αυτός Έλληνας **πως ότι κι αν συμβεί οι Βορειοηπειρώτες δεν θα πάψουν να αισθάνονται και να είναι Έλληνες**. Αυτός είναι ο σκοπός του αλβανικού κράτους. Ο αφελληνισμός της Βορείου Ηπείρου, η αλλοτρίωση της εθνικής συνείδησης των Βορειοηπειρωτών, η απώλεια σποράς ελληνικής. Διότι γνωρίζουν οι Αλβανοί ότι όσο υφίσταται στη θέση της η ελληνική πλειονότητα κι όχι μειονότητα στη Βόρειο Ηπειρο, η ανάσταση του Ελ-

Η Αλβανία υποχρεούται να διασφαλίξει τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν στην Ελληνική Μειονότητα και να απέχει από κάθε πράξη μισαλλοδοξίας.

ληνισμού στην περιοχή και η απελευθέρωση της Βορείου Ηπείρου θα γίνει. Όσο κι αν επιστρατεύονται ψεύτικες απογραφές, μαγειρέματα συνόρων και τραμπουκισμοί τσάμικοι με νεοταξικές ευλογίες.

Αλλά οι ριψάσπιδες πολιτικοί θα γονατίσουν κάτω από το βάρος αληθινών Ελλήνων που θα δικαιώσουν το Ελληνικό Αίμα του Εθνομάρτυρα Αριστοτέλη Γκούμα. Και ο Ελληνικός Εθνικοκοινωνισμός θα φέρει Ελληνίδα Λευτεριά στα αιματοβαμμένα χώματα της Βορείου Ηπείρου. Το θέλει ο Θεός, το ζητάει η Ιστορική Δικαιοσύνη, το επικροτεί ο ελληνικός λαός.

ΕΝΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Η Πυραμίδα 24 στα ελληνο-αλβανικά σύνορα.

Πάνω από το νεκροταφείο το ελληνικό φυλάκιο.

Δίπλα ακριβώς στην Πυραμίδα υπ. αρ. 24, απ' τη σειρά των πυραμίδων που οριοθετούν τα χερσαία σύνορα της Ελλάδας με την αλβανική επικράτεια, υπάρχει εγκαταλειμμένο νεκροταφείο. Όχι απλώς τόπος ενταφίασης αλλά σχεδόν κανονικό νεκροταφείο. Πληροφορίες που είχαμε συλλέξει και περισσότερο ομοιότητες ηλικιωμένων ανθρώπων οδήγησαν την πορεία μας εκεί στα στενά του Μπογάζι,

απέναντι απ' τους Γεωργουτσάτες και ανάμεσα στο χωριό Ραντάτες και Άνω Επισκοπή. Εκεί όπου **σταματάει το όρος Μπουρέτο και που στο βάθος είναι το πρώτο χωριό της ελληνικής επικράτειας, το Ορεινό. Εγκαταλειμμένοι στη σιωπή τους, είναι ίσως... απ' τους πρώτους ήρωες που έπεσαν στις μάχες με τους Ιταλούς σε «ξένο» έδαφος. Διότι ξένο δεν είναι, απλώς για την αυστηρή των**

Κατάθεση στεφάνου
μνημόνευση ηρώων
επέτειος του ΟΧΙ
Βουλιάρτες
Αργυροκάστρου.

Βουλιράτι 1991. Μετά την πτώση του Κομμουνισμού Βορειοπειρώτες τιμούν για πρώτη φορά τους ήρωες του '40

συγκυριών γλώσσα της οριοθέτησης των συνόρων... Τα ονόματα αυτών των πεσόντων ελλήνων στρατιωτικών όταν άρχισε πλέον η αντεπίθεση επί των εισβολέων Ιταλών, αφού η άμυνα στη γραμμή του Καληπακίου είχε αποδώσει πλέον, όπως μπορούσαμε να τα συλλέξουμε απ' τον κατάλογο που είχε το 1996 δημοσιεύσει η «Καθημερινή», τα δημοσιεύουμε πιο κάτω. Σαν ένα μνημόσυνο απλό. Έστω και για να μην μνημονεύονται πλέον ως άγνωστος έλληνας στρατιωτικός. Ή και για να παρακινήσουμε εάν υπάρχουν συγγενείς που τους ψάχνουν... Γιατί το αξίζουν!

Άρχιζε η καταδίωξη και η συνέχεια των πολεμι-

κών πράξεων επί του εδάφους της Βορείου Ηπείρου και απ' τον κατάλογο αυτό του ΓΕΣ προκύπτει ότι όλοι οι προαναφερθέντες και άλλοι ενδεχομένως που διαφεύγουν έπεσαν σε μάχες για την κατάκτηση του υψώματος 1488 και εκείνου 669 για τον έλεγχο της διάβασης αυτής, του Μπογάζι, απ' όπου στη συνέχεια θα διέρχονταν περισσότερα στρατεύματα για τις ανάγκες του μετώπου. Οι μάχες είχαν ένταση και ήταν φονικές. Όλοι οι φονευθέντες στρατιώτες και αξιωματικοί έπεσαν μεταξύ 2,3 και 4 Δεκεμβρίου. Και κηδεύτηκαν εκεί... Στο μεταίχμιο. Μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας. Η θέση του νεκροταφείου, περιφραγμένου με πρόχειρο πηλιν όμως όμορφο τοίχο πέτρινο, 30μΧ30 περίπου είναι ακριβώς στην ευθεία που ορίζει η Πυραμίδα αρ. 24. Στο πρηνές ενός λόφου που μάλλον με τη λογική της ροής των υδάτων μάλλον θα είναι εντός των εδαφών της σημερινής αλβανικής επικράτειας. **Και πάνω στην κορυφή του λόφου το Ελληνικό στρατιωτικό Φυλάκιο. Λες να γνώριζαν τόσα χρόνια οι στρατιώτες που φυλούσαν και υπηρετούσαν εκεί τόσες δεκαετίες στη σειρά ότι ακριβώς κάτω στα πόδια τους αναπαύονται πεσόντες που έπεσαν για την Ελευθερία.**

Και έχει και άλλους συμβολισμούς η τοποθεσία αυτή του ενταφιασμού. Ότι έπεσαν και για την αποκατάσταση μιας ιστορικής αδικίας που έγινε με μας εδώ. Ότι έπεσαν επιπλέον όχι μόνο για την ελευθερία της Ελλάδας αλλά και για την αξιοπρέπεια και άλλων λαών της περιοχής. Για την αξι-

«Προσκλητήριο νεκρών» και κατάθεση στεφάνων, το παρόν εκεί έδωσαν πλήθος κόσμου. Οι εκπρόσωποι των Ελληνικών Διπλωματικών Αρχών εκπρόσωποι της Εθνικής Ελληνικής Μειωνότητας και της βουλής των Ελλήνων.

οπρέπεια της Ευρώπης όλης που δεν έπρεπε να υποκύψει στο τέρας του φασισμού που πλανιόταν πάνω της. Έπεσαν για να δώσουν και στον Αθ-βανικό λαό παράδειγμα ηρωισμού και αντίστασης ... Και παραμένουν εκεί τόσες δεκαετίες μετά. Μας περιμένουν τώρα που μάθαμε γι' αυτούς. Η σιωπή τους έπεσε. Βέβαια στις ψυχές και τις καρδιές μας μιλούσαν πάντοτε μέσα απ' τις μνήμες, απ' τις διηγήσεις των μεγαλύτερων απ' τις εκδηλώσεις που διοργανώνουμε κάθε χρόνο και τους μνημονεύουμε. Αλλά τώρα μας περιμένουν να τους επισκεφθούμε και εκεί στα στενά του Ραντατίου, σε μια τόσο εύκολη στην πρόσβαση τοποθεσία τόσο απ' την Ελλάδα όσο και τη Δερόπολη. Οφείλουμε να πάμε και να περιποιηθούμε το Νεκροταφείο τους. Τώρα μάθαμε τόσα πολλά και περισσότερα θα πρέπει να διδαχτούν οι μέλλουσες γενιές .

Γιατί εμείς έχουμε υπόψη μας το Μπογάζι ως σημείο που επιχειρούσαν να δραπετεύσουν τα μαύρα χρόνια των διωγμών και ακούγαμε τα πολυβόλα των βόρειων συνοροφυλάκων να κόβουν τη ζωή στη μέση των τομηρών που επιχειρούσαν να εγκαταλείψουν τον κομμουνιστικό «παράδεισο». Και μετά όλα τα χρόνια της μετακομμουνιστικής περιόδου να περνούν από κει δεκάδες χιλιάδες Βορειοπειρώτες που αναζητούσαν από εκείνα τα στενά μια καλύτερη οικονομική μοίρα στην Ελλάδα. Αλλά βλέπεις εκείνα τα στενά έχουν και ένα άλλο μυστικό που μας κάνει περίφανους σαν Έλληνες.

Έπεσαν στο Μπουρέτο, Δεκέμβριος 1940

Αραπογράννης Απόστολος

του Νικ. Στρ. 36ου Σ. Π.

Βελέντζας Σεραφείμ

του Γεωργίου Στρ. 40ου Συντ. Ευζώνων

Βερίκιος Κωνσταντίνος

του Γεωργίου Ανθ/σπης 40ου Συντ. Ευζώνων

Γκαραγκούνης Δημήτριος

του Ιωάννη Στρ. 15ου Σ. Π.

Γκόγκος Ευάγγελος

του Ιωάννη Στρ. 15ου Σ. Π.

Γκιούλιος Σταύρος

του Νικολάου Στρ. 36ου Σ. Π.

Γκόγκος Ευάγγελος

του Ιωάννη Στρ. 15ου Σ. Π.

Ζαχάρης Αντώνιος

του Δημητρίου Στρ. 40ου Συντ. Ευζώνων

Καζακόπουλος Λεωνίδας

του Αποστ. Ανθ/σπης 42ου Συντ. Ευζώνων

Καντερές Χρήστος

του Ιωάννη Στρ. 42ου Συντ. Ευζώνων

Καραγκούνης Δημήτριος

του Ιωάννη Στρ. 15ου Σ. Π.

Κιτσάρας Δημήτριος

του Θωμά Στρ. 15ου Σ. Π.

Κοντός Πολύβιος

του Γεωργίου Δ/νέας 12ου Σ. Π.

Κορομπίλης Κωνσταντίνος

του Νικ. Στρ. 40ου Συντ. Ευζώνων

Κουτσάφτης Παναγιώτης

του Νικ. Ανθ/γος 42ου Συντ. Ευζώνων

Λαδόπουλος Βασίλειος

του Σπυρίδωνα Δ/νέας 15ου Σ. Π.

Λάτας Χρήστος

του Δημητρίου Στρ. 42ου Συντ. Ευζώνων

Λιόντος Κωνσταντίνος

του Δημητρίου Δ/νέας 15ου Σ. Π.

Λογοθέτης Σωτήριος

του Γεωργίου Λοχίας 42ου Συντ. Ευζώνων

Μανούσης Λάζαρος

του Ευαγγέλου Δ/νέας 15ου Σ. Π.

Μαυραγάνης Δημήτριος

του Κων. Λοχαγός 36ου Σ. Π.

Μιχελής Απόστολος

του Δημ. Στρ. 42ου Συντ. Ευζώνων

Μοιλιώτης Γεώργιος

του Ιωάννη Στρ. 42ου Συντ. Ευζώνων

Μυλωνάς Γεώργιος

του Κων. Στρ. 15ου Σ. Π.

Μυλωνάς Θωμάς

του Αποστόλου Στρ. 40ου Συντ. Ευζώνων

Νάσης Πέτρος

του Δημητρίου Ανθ/γος 36ου Σ. Π.

Ντούγιας Σπυρίδων

του Σωτηρίου Στρ. 15ου Σ. Π.

Παλιόδιος Γεώργιος

του Κων. Λοχίας 15ου Σ. Π.

Παπαδόπουλος Ανδρέας

του Δημ. Δ/νέας 42ου Συντ. Ευζώνων

Παπαρούνας Σταύρος

του Αναστασίου Στρ. 15ου Σ. Π.

Παπός Ιωάννης

του Βασιλείου Στρ. 15ου Σ. Π.

Παπασταθόπουλος Ιωάννης

του Ευαγγ. Ανθ/γος 42ου Συντ. Ευζώνων

Σαρής Νικόλαος

του Παναγιώτη Ανθ/γος 15ου Σ. Π.

Σταθόπουλος Ανδρέας

του Αθαν. Στρ. III Λόχου Ποη/λων

Στεφανής Βλάχσιος

του Λεωνίδα Στρ. 36ου Σ. Π.

Τάμος (ή Παπατάγος) Ευάγγελος

του Σωτ. Στρ. 42ου Συντ. Ευζώνων

Τασιάκος Ηλίας

του Ευθυμίου Στρ. 36ου Σ. Π.

Τζώνης Αθανάσιος

του Ιωάννη Ανθ.σπης 42ου Συντ. Ευζώνων

Τσαούσης Αναστάσιος

του Γεωργίου Ανθ/γος 42ου Συντ. Ευζώνων

Φώτου Νικόλαος

του Μάνθου Λοχίας 15ου Σ. Π.

Χρόνας Στέργιος

του Νικολάου Στρ. 15ου Σ. Π.

ΔΟΞΑΣΜΕΝΑ ΧΩΜΑΤΑ...

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

«Αρχέγονος Ελλῆς Ἡπειρος» ἔτσι χαρακτηρίζει την περιοχή αυτή του Ἑλληνισμοῦ ο Κλαύδιος Πτολεμαῖος (2ος αἰ. μ.Χ.) ἐνῶ ο Αριστοτέλης (4ος αἰ. π.Χ.) την αποκαλεῖ «Ἑλλάδα την αρχαίαν». Ἡ Ἡπειρος εἶχε τὸ ὄνομά της πάντοτε συνδεδεμένο με τὴ μοῖρα του Ἑλληνισμοῦ 3000 χρόνια αδιαμφισβήτητης και συνεχούς ελληνοκότητας δηλώνουν τὰ κατάστακα με αρχαιολογικούς τόπους και μνημεῖα ἐδάφης. Στην «ἀπειρον γη» («ἀπειρος» = ἀπέραντι εἶναι ἡ «Ἡπειρος» στα δωρικά) ἐξῆσε και μεγαλοῦργησε ο Ἑλληνισμός στο διάβα της ἱστορίας, ἀλλὰ και σήμερα ἐκεῖ ζεῖ, αγωνίζεται και ἀντιστέκεται...

Ὅταν οἱ ἱστορικοί ἀναφέρονται στην «ἩΠΕΙΡΟ» δεν ἐννοοῦν μόνο τους τέσσερις νομούς της Β.Δ. Ἑλλάδας, ἀλλὰ και τὴ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ τὸ τμήμα αὐτὸ της ἐνιαίας Ἡπείρου που λόγω πολιτικῶν σκοπιμοτήτων βρίσκεται ὑπὸ Ἀλβανικὴ κυριαρχία. Για τὸν Προκόπιο (6ος αἰ. μ.Χ.) ἡ Ἡπειρος φτάνει ως τὴν Επίδαμνο (Δυρράχιο) «Ἑλλήνες εἰσὶν, Ἡπειρώται καλούμενοι, ἄχρις Ἐπιδάμνου πόλεως, ἥπερ ἐπιθαλασσία οἰκεῖται». Ἐκεῖ, στην Ἐπίδαμνο, τοποθετεῖται και ο Θουκυδίδης (5ος αἰ. π.Χ.) τὰ ὅρια των Ἡπειρωτικῶν φύλων. Ο Διονύσιος ο Περικηγετὴς (1ος αἰ. π.Χ.) τὰ προσδιορίζει βορειότερα της Αιθῶνας. Το ἀρχαῖο ρητὸ «Ὠρκίν ὑπὲρ αἴαν ερεῖδεται Ἑλλάδος ἀρχή» θέλει τὴν Ἑλλάδα να ἀρχίζει ἀπὸ τὴ γη του Ὠρικού. Τέλος ο Στράβων (1ος αἰ. μ.Χ.) θεωρεῖ ως ὄριο Ἡπειρωτῶν και Ἰλλυριῶν τὸ Γενούσο ποταμὸ και τὴ γειτονικὴ Ἐγνατία Ὁδὸ, πού ξεκινούσε ἀπὸ τὸ Δυρράχιο και ἐφτανε στο Βυζάντιο. Αποικία των Κορινθίων και Κερκυραίων ἦταν ἡ Ἐπίδαμνος (Δυρράχιο). Ἡπειρώτες συμμετέχουν στους Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, ἐνῶ οἱ κάτοικοι της Ἐπιδάμνου

ἐμπλέκονται ως Σύμμαχοι των Κερκυραίων και Ἀθηναίων στον Πελοποννησιακὸ Πόλεμο. Ἡ ἐνότητα του Ἡπειρωτικοῦ χώρου (Βορείου και Νοτίου) με τὰ λοιπὰ Ἑλλαδικὰ εἶναι ἐκδηλῆ και ἀδιαμφισβήτητη σε ολόκληρη τὴν ἀρχαιότητα.

Πρώτοι κάτοικοι της Ἡπείρου θεωροῦνται οἱ Πελαγοῖ. Ἀργότερα ἐμφανίζονται οἱ Ἰώνες και στη συνέχεια τὰ δωρικά φύλα που ἐπικρατοῦν. Κατὰ τὸ Θεόπομπο (4ος αἰ. π.Χ.) τὰ ἠπειρωτικά φύλα ἦσαν 14 ἐνῶ κατὰ τὸ Στράβωνα 11, και ὅλα ἐλληνικά. Ἐθροσκευτικὸ κέντρο ὄλων των Ἡπειρωτῶν ἦταν τὸ Μαντεῖο της Δωδώνης προς τιμὴ του Δία. Στο Δωδωναῖο Δία θυσιάζει ὁ Ἑλληνας ἥρωας Ἀχιλλέας. Του Δωδωναίου Δία ἀγάλματα βρέθηκαν σε ολόκληρη τὴ Β. Ἡπειρο. Διαδεδομένη ἐπίσης ἦταν ἡ λατρεία του Ἀπόλλωνα, της Ἀφροδίτης, της Ἄρτεμης, της Ἀθηνάς, του Ποσειδῶνα, του Διονύσου, του Ἀσκληπιοῦ, θεοτήτων πού λάτρευε και ο ὑπόλοιπος Ἑλληνισμός.

Οἱ ἱστορικές πηγές και ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη μαρτυροῦν τὴν παρουσία ζωντανοῦ Ἑλληνισμοῦ στο Βουθρωτὸ (πλησίον Ἀγ. Σαράντα), Ἀντιγόχεια (Τεπελένι), Ἐπίδαμνο (Δυρράχιο), Ἀντιπάτρεια (Μπεράτι), Ἀπολλωνία (Πογιάνι-Φιέρι), Βύλλιδα, Ἀστάκη, Ἀμαντία (Πηλιόσσα), Χίμαιρα (Χειμάρρα), Πάνορμο, Φοινίκη, Ὀχνησμός (Ἀγ. Σαράντα), Ἀδριανούπολη - Δρυϊνούπολη, Νυμφαῖο, Ὠρικό σε ολόκληρο δηλ. τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ὄριο. Ἡ ἐνότητα της πολιτιστικῆς κληρονομίας της Β. Ἡπείρου με τὴ λοιπὴ Ἑλλάδα ἀποδεικνύεται περίτρανα και με τὴν ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη: Στην Ἀπολλωνία, ἀποικία Κερκυραίων και Κορινθίων, ἐχουν βρεθεῖ ναοὶ Ἀπόλλωνα και Ἄρτεμης ἢ Ποσειδῶνα, ἐλληνικὸ θέατρο, Νυμφαῖο, αττικὰ ἀγγεῖα και τα-

φικά ανάγλυφα με σκηνές από την ελληνική μυθολογία, αγάλματα Δωδωναίου Δία, Λυκείου Απόλλωνα, Αθηνάς Παρθένου, Δήμητρας, Ερμή, Απόλλωνα, του Ατλάντα να κρατά στους ώμους του τον Ουρανό, προτομή του Δημοσθένη, νεκρόπολη με πλούσια ευρήματα κ.λπ.

Στο Βουθρωτό (Αγ. Σαράντα), πού ο Βιργίλιος θέλει να έχει κτισθεί από τον ήρωα του Τρωικού πολέμου Έλενο, βρέθηκαν αρχαία τείχη, Ναός Ασκληπιού, Γυμναστήριο, καταπηκτικό ελληνικό θέατρο, πρυτανείο, κεφαλή του Απόλλωνα, βωμός του Διονύσου, πολλή επιγραφές στα ελληνικά. Επίσης στο γειτονικό Φοινίκι βρέθηκε θέατρο, τάφοι με σαρκοφάγους, ναός της Αθηνάς, Γυμνάσιο κ.λπ. Ας σημειωθεί ότι το Φοινίκι κρατάει μέχρι σήμερα το αρχαιοελληνικό όνομα του: Φοινίκη πρωτεύουσα της Χαονίας.

Στη Βύληδα (πλησίον Φιέρι) αποκαλύφθηκε: περίφημο θέατρο πού συνδυάζει δωρικό και ιωνικό ρυθμό, γυμναστήριο, στάδιο, ταφικά κτίσματα με μακεδονικές επιδράσεις, αρχαία αγορά, οικία με περίστυλη αυλή με πολύχρωμο ψηφιδωτό, νόμισμα με παραστάσεις Δωδωναίου Δία, της Άρτεμης, του Ηρακλή, του Αχιλλέα ή Μ. Αλέξανδρου, καθώς και επιγραφές στα Ελληνικά. Και όμως το αλβανικό κράτος, ακολουθώντας τη Σκοπιανή πρακτική, παρουσιάζει τα μνημεία αυτά του Ελληνισμού ως αλβανική πολιτιστική δημιουργία...

Ηπειρωτική καταγωγή είχε και ο Μακεδόνας βασιλιάς Μ. Αλέξανδρος, από τη μητέρα του Ολυμπιάδα, κόρη του Βασιλιά των Μολοσσών Νεοπτόλεμου Α'. Το Βασίλειο των Μολοσσών, του μεγάλου αυτού ηπειρωτικού φύλου, τον 3ο αι. π.Χ. γνωρίζει τη μεγαλύτερη ακμή με το βασιλιά Πύρρο. Ο Πύρρος κατορθώνει να συνενώσει όλα τα ηπειρωτικά φύλα και προσπαθεί να καταλάβει την Ιταλική Χερσόνησο. Η ενιαία Ήπειρος - Βόρεια και Νότια - από τον Αχελώο μέχρι τον Αώο ποταμό, γνωρίζει μέρες δόξας και μεγαλείου. Ένα αιώνα όμως αργότερα ακολουθεί η Ρωμαϊκή κυριαρχία, περίοδος παρακμής και καταστροφής της Ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς στην ενιαία Ήπειρο.

Το Ευαγγέλιο του Χριστού φτάνει πολύ νωρίς στον ηπειρωτικό χώρο, με τον Απόστολο Παύλο.

Από τους πρώτους αιώνες έχουμε μάρτυρες από τη Β. Ήπειρο: Αγ. Αστειός Επίσκοπος Δυρραχίου (98 μ.Χ.), Αγ. Ελευθέριος Επίσκοπος Αυλώνας (120 μ.Χ.), Αγ. Δονάτος Επίσκοπος Φοινίκης (250 μ.Χ.), Διάκονος Ισαυρος (3ος αι. μ.Χ.). Η παρουσία Επισκόπων σε Οικουμενικές Συνόδους (ήδη από το 381 μ.Χ.) δείχνει την οργάνωση της Εκκλησίας στην περιοχή. Τα πολλά βαπτιστήρια της παλαιοχριστιανικής εποχής που έχουν διασωθεί (Βουθρωτό, Φοινίκι, Αχρίδα) φανερώνουν την πρόοδο της Χριστιανικής Εκκλησίας στο χώρο τη Ηπείρου.

Εντυπωσιακή είναι η εξέλιξη της ναοδομίας: παλαιοχριστιανικές Βασιλικές έχουν ανακαλυφθεί στο Βουθρωτό, Βύληδα, Αμάντια, Δυρράχιο, Μεσαπλικ Αχρίδα με εντυπωσιακά ψηφιδωτά. Αργότερα η Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή αρχιτεκτονική έχει να παρουσιάσει: Κοίμηση Θεοτόκου Λάμποβο, Αγ. Νικόλαο Μπεράτι, Παναγία Ζερβάτι (10ος αι.), Αγ. Ιωάννη Μπομποστίτσας Κορυτσάς, Αγ. Νικόλαο Μεσοποτάμου, Παναγία Μπόρια Κορυτσάς, στο Μπεράτι: Παναγία Βλαχέρνας, Αγ. Μιχαήλ και Αγ. Τριάδα (12ος-14ος αι.), Αγ. Κυριάκος Δούβιανης, Γέννηση Θεοτόκου Επισκοπής (16ος αι.), Αγ. Πρόδρομος Μοσχόπολης Κορυτσάς και Παναγία Κοκαμιάς (17ος αι.), Αγ. Νικόλαος Μοσχόπολης (18ος αι.) κ.λπ.

Καταπηκτική είναι και η αγιογραφία πού αναπτύχθηκε στο χώρο της Β. Ηπείρου. Οι αρχαιότερες αγιογραφίες χρονολογούνται από τον 12ο αι. (Παναγία Μπόρια Κορυτσάς). Οι αγιογράφοι εδώ ακολουθούν πιστά την βυζαντινή τεχνολογία. Σημαντικότεροι αναδείχθηκαν ο Ονούφριος και ο γιός του Νικόλαος (16ος αι.) που ιστορίσαν Ναούς στο Μπεράτι αλλά και την Καστοριά. Άλλοι αξιόλογοι αγιογράφοι ήταν ο Ονούφριος Κυπριώτης (17ος αι.) και ο Δαβίδ από τη Σελενίτσα (18ος αι.). Ας σημειωθεί ότι όλες οι επιγραφές είναι στην Ελληνική γλώσσα. Το ενιαίο της τέχνης της Β. Ηπείρου με τη Νότια Ήπειρο και τμημάτων αυτών του Ελληνισμού. Στα χρόνια της παρακμής της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας δημιουργείται στην ενιαία Ήπειρο το «Δεσποτάτο της Ηπείρου» πού έφτανε από την Άρτα ως το Δυρράχιο. Από το 1449 η Ήπειρος καταλαμβάνεται από τους Τούρ-

Μνημείο του εξάιρετου Οπληρχηγού της Ηπείρου Θύμιου Λιώλη Κρανιά-Δελθίνου Βορείου Ηπείρου.

κους. Οι Χριστιανοί Ηπειρώτες του Βορρά αντιστέκονται με αρχηγό τον «Ηπειρώτη Πρίγκιπα» Γεώργιο Καστριώτη (Σκερντέμπεη). Οι Αλβανοί τον θέλουν Ιησού παρά την κατηγορηματική του δήλωση πού αναγράφεται και σε αλβανικό γραμματόσημο. Στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός υποφέρει: οι Τούρκοι εφαρμόζουν και εδώ το βίαιο εξισλαμισμό. Οι εξισλαμισθέντες μετατρέπονται σε φανατικούς μουσουλμάνους και μισέλληνες. Εκατοντάδες Νεομάρτυρες κοσμούν το Βορειοηπειρωτικό χώρο αλλήλα και το φαινόμενο των Κρυπτοχριστιανών της Σπαθίας είναι ιδιαίτερο συγκινητικό. Ο Ελληνισμός της Β. Ηπείρου κυριολεκτικά σώζεται με τη δράση των Επισκόπων Δρυϊνούπολης Μαθαίου και Αργυροκάστρου Σοφιανού και του Νεκταρίου Τέρπου.

Καταλυτική είναι η παρουσία και η προσφορά του ΑΠΟΥ ΚΟΣΜΑ ΑΙΤΩΛΟΥ. Οργώνει την Ήπειρο και ιδιαίτερα τη Β. Ήπειρο κηρύττει Χριστόν εσταυρωμένον και αναστημένον, χτίζει εκατοντάδες σχολεία, στηρίζει την ελπίδα του λαού, κρατά ασβέστη τη φλόγα της Λευτεριάς, μιλά για το «ποθούμενο» - τη λευτεριά - και της Β. Ηπείρου, αυτό δεν του το συχώρεσαν οι Τουρκαλβανοί που τον απαγχόνισαν στο Κολλικόντασι της Β. Ηπείρου (πλησίον Φίερι) στις 24-8-1779. Τη ζοφερή περίοδο της

Τουρκοκρατίας τα 80 μοναστήρια της Β. Ηπείρου αναδείχθηκαν όχι μονό κέντρα λατρείας αλλήλα και εστίες κοινωνικής πρόνοιας, κέντρα εθνικών εξορμήσεων, ορμητήρια και καταφύγια επαναστατών και προπαντός κέντρα ελληνικής παιδείας: τα περισσότερα Μοναστήρια συντηρούσαν σχολές γραμμάτων και τεχνών. Σε «Αθήνα του Βορρά» εξελίχθηκε η Μοσχόπολη Κορυτσάς το 18ο αι. με τη «Νέα Ακαδημία» και προπαντός με το μοναδικό τυπογραφείο σε ολόκληρη την Ανατολή. Σ' αυτό τυπώνεται το πρώτο αλβανικό λεξικό (μαζί και ελληνικό και βλάχικο). Ας σημειωθεί ότι μέχρι τότε η αλβανική δεν ήταν γραπτή γλώσσα. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι πρώτες συστηματικές προσπάθειες εγγραμ-

μάτισής της γίνονται από τους πνευματικούς κύκλους της Νέας Ακαδημίας: το πρώτο αλφάβητο της αλβανικής βασιζόταν στο Ελληνικό. Και όμως την ακτινοβολία της Μοσχοπολής ζήτησαν οι Αλβανοί και την έκαψαν ολοσχερώς... Η ένοπλη αντίσταση των Ηπειρωτών στην Τουρκική κατοχή είναι θρυλική: το Σούλι στην Ν. Ήπειρο έμεινε άπαρτο για τέσσερις αιώνες, η Χειμάρρα στη Β. Ήπειρο ανάγκασε τους Τούρκους να της παραχωρήσουν αυτονομία και ιδιαίτερα πρόνοια. Δεκάδες οι επαναστάσεις κατά των Τούρκων από τους Βορειοηπειρώτες. Αλλήλα και στην Ελληνική Εθνεγερσία του 1821 χιλιάδες Βορειοηπειρώτες συμμετείχαν ενεργά. Η Β. Ήπειρος όμως παρέμεινε σκλάβο για ένα αιώνα ακόμα...

Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος επισκέπτεται συχνά τα χωριά της Βορείου Ηπείρου. Πλήθος πιστών ορθοδόξων υποδέχονται τον πατριарχικό έξαρχο και σημερινό Αρχιεπίσκοπο Τυράνων και πάσης Αθβανίας Αναστάσιο.

Όταν το Ελληλαδικό Κρατίδιο, μετά την απελευθέρωση, αρχίζει να οργανώνεται και πάλι τρέχουν να συνδράμουν την ανοικοδόμηση του οι σκλαβωμένοι, τότε, Βορειοηπειρώτες: οι Μεγάλοι Ευεργέτες Χρ. Ζωγράφος (Κεστοράτι Αργυροκάστρου), Απ. Αρσάκης (Χοταχόβα Πρεμετής), Σίμων και Γεώργιος Σίνας (Μοσχόπολη Κορυτσάς), Ευαγ. και Κων/νος Ζάππας (Λάμποβο Αργυροκάστρου), Ιωαν. Μπάγκας (Κορυτσά) κ.λπ. χτίζουν και δωρίζουν στο Ελληνικό Κράτος το Αστροσκοπείο Αθηνών, τα Αρσάκεια Σχολεία, την Ακαδη-

μία Αθηνών, το Ζάππειο Μέγαρο, για να αναφέρουμε τις γνωστότερες δωρεές. Δυστυχώς τα χωριά τους παραμένουν και σήμερα εγκαταλελειμμένα από μας τους Νεοέλληνες... Το 1912-13, στους Βαλκανικούς Πολέμους, απελευθερώνονται από τον Ελληνικό Στρατό μαζί με τη Μακεδονία και τη Ν. Ήπειρο και τα Βορειοηπειρωτικά εδάφη: από τη Χειμάρρα μέχρι την Κορυτσά. Το «ποθούμενο» του Αγ. Κοσμά έδειχνε να πραγματοποιείται όταν το Δεκέμβριο του 1912 υπωνόταν η Ελληνική Σημαία στην Κορυτσά... Όμως τα συμφέροντα των Μεγάλων, τότε, Δυνάμεων υπερτερούν: Με πρωτοβουλία Ιταλίας και Αυστροουγγαρίας δημιουργείται εκ του μηδενός, το Αλβανικό Κράτος. Για να μπορέσει να επιβιώσει παραχωρούν βίαια

ΒΕΡΑΤΙΟΝ - ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ

σ' αυτό την ελεύθερη Β. Ήπειρο. Ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός μπροστά σ' αυτή την αδικία ξεσηκώνεται. Στις 17 Φεβρουαρίου 1914 κηρύσσει στο Αργυρόκαστρο την ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ. Ορίζεται κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Γ. Ζωγράφο και μέλη τους Μητροπολίτες Δρυϊνουπόλεως Βασίλειο, Βελιής και Κονίτσας Σπυρίδωνα και Κορυτσάς Γερμανός (φωτ). Οι Βορειοηπειρώτες αρχίζουν ένοπλο αγώνα χωρίς - δυστυχώς - τη βοήθεια του Ελληνικού Κράτους. Η επανάσταση κατά του Αλβανικού ζυγού πετυχαίνει και στις 17 Μαΐου 1914 αναγκάζονται οι Μ. Δυνάμεις και η Αλβανία να υπογράψουν το ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ δηλ. την ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ. Η κυβέρνηση της Αυτονομίας τον Οκτώβριο του 1914 παραδίδει την εξουσία στον Ελληνικό Στρατό που απελευθέρωσε για Β' φορά τη Β. Ήπειρο. Δυστυχώς όμως οι Αλβανοί αθετούν τις υποσχέσεις τους: Στη δεκαετία του 1920 κατορθώνουν να αποκόψουν την Ορθόδοξη Εκκλησία από τη Μητέρα Εκκλησία, το Πατριαρχείο Κων/πόλεως, και να την κάνουν υποχείριο του Αλβανικού εθνικισμού. Στη δεκαετία του 1930 ο βασιλιάς Ζώγου επιτίθεται εναντίον της Ελληνικής Παιδείας κλείνει σχολεία, διώκει δασκάλους, γονείς, μαθητές. Οι Βορειοηπειρώτες προσφεύγουν από Διαρκές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης (Χάγη) και δικαιώνονται το Αλβανικό κράτος υποχρεώνεται να ανοίξει τα Ελληνικά Σχολεία. Αλλά η πολεμική εναντίον της Ελληνικής Παιδείας συνεχίζεται και στο καθεστώς του Χότζα και σήμερα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1940 η Αλβανία διακηρύσσει επίσημα ότι θεωρεί εχθρούς της τους εχθρούς της Ιταλίας. Έτσι στις 28 Οκτωβρίου 1940 Αλβανικές μεραρχίες στο πλευρό της φασιστικής Ιταλίας επιτίθενται εναντίον της Ελλάδας. Όμως νικηφόρος ο Ελληνικός Στρατός μπαίνει θριαμβευτής και πάλι στη Β. Ήπειρο και γίνεται δεκτός ως ελευθερωτής με πανηγυρισμούς από τους Βορειοηπειρώτες. Δυστυχώς όμως και πάλι τα συμφέροντα των «Μεγάλων» θέλουν τη Β. Ήπειρο σκλάβο στους Αλβανούς. Μετά τη λήξη του Πολέμου, το Ελληνικό Κράτος ζητεί από το Συμβούλιο Ειρήνης των Παρισίων και στη συνέχεια από το Συμβούλιο των Τεσσάρων Νικητριών Δυνάμεων τη παραχώρηση της Β.

Ηπείρου στην Ελλάδα. Η συζήτηση αναβάλλεται για μετά τη λύση του Αυστριακού (1955) και του Γερμανικού (1990) σήμερα το αίτημα της Ελλάδας εκκρεμεί... Η υποχώρηση όμως του Ελληνικού Στρατού το 1941 και η κατοχή ξανάφερε το σκοτάδι της σκλαβιάς στην Ήπειρο. Στη Νότια Ήπειρο μουσουλμάνοι Τσάμηδες σε συνεργασία με τους κατακτητές καταστρέφουν, λεηλατούν, σφάζουν. Στη Β. Ήπειρο η κομμουνιστική δικτατορία του Χότζα είναι η χειρότερη σκλαβιά στην ιστορία του Ελληνισμού: η θρησκεία εκτός νόμου, κάθε θρησκευτική πράξη ποινικοποιείται Ελληνική παιδεία διώκεται ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα στη μεθόριο και τεράστιοι προβολείς στη θάλασσα κάνουν την Αλβανία απέραντη φυλακήχιλιάδες εκτελούνται ή σπάζουν στις φυλακέςκάθε τι που θυμίζει Χριστό και Ελλάδα εξολιθρεύεται.

Η Αλβανία στραγγαλίζει βάνουσα και τα στοιχειώδη δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών. Στην Ελλάδα χρόνο με το χρόνο πυκνώνουν οι φωνές εναντίον του Αλβανικού καθεστώτος. Ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας κ. Σεβαστιανός με τη συμπαράσταση ΠΑΣΥΒΑ και ΣΦΕΒΑ οργώνει την Ελλάδα, προσφεύγει σε Διεθνείς Οργανισμούς, διοργανώνει συνέδρια αφυπνίζοντας συνειδήσεις, αλλά και προσφέρει αγάπη και στήριξη σε δεκάδες φυγάδες Βορειοηπειρώτες και Αλβανούς. Και όλα αυτά, όταν το επίσημο Ελληνικό Κράτος κωφεύει στο δράμα, σιωπά στα εγκλήματα, αλλιά και προσπαθεί να φιμώσει κάθε φωνή διαμαρτυρίας κατά του Χοτζικού καθεστώτος.

Σήμερα ο μονοκομματισμός του κομμουνιστικού κόμματος εξέλιπε δυστυχώς όμως τη θέση του έχει πάρει ο μισελληνισμός σύσσωμης της Αλβανικής ηγεσίας. Η κατάσταση του Ελληνισμού παραμένει και σήμερα τραγική. η Ορθοδοξία εμποδίζεται να αναπτυχθεί, στους εκλεγμένους από Οικουμενικό Πατριαρχείο Επισκόπους δεν επιτρέπεται ή είσοδος στην Αλβανία η Ελληνική Παιδεία διώκεται, κλείνουν τα Σχολεία, όσα λειτουργούν αλβανοποιούνται, δάσκαλοι απειλούνται και διώκονται για να μη διδάσκουν Ελληνική γλώσσα στην ΟΜΟΝΟΙΑ δεν επιτρέπεται η συμμετοχή στις εκλογές Βορειοηπειρώτες απολύονται από τις δουλειές τους ληστοσυμμορίες και παρακρατικοί μηχανισμοί κλέβουν, καταστρέφουν, τρομοκρατούν, συλλαμβάνει και φυλακίζει απρόκλητα νεαρούς Έλληνες μεταφέρονται έποικοι από το Κοσσυφοπέδιο και καταλαμβάνουν δουλειές, περιουσίες, σπίτια των Βορειοηπειρωτών που ζουν προσωρινά στην Ελλάδα το αλβανικό κράτος μετέρχεται κάθε μέσο ώστε να διώξει τους Έλληνες από τη Β. Ήπειρο και το έχει σχεδόν καταφέρει, η Β. Ήπειρος κοντεύει να ερημώσει...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1990: Οι Βορειοηπειρώτες τολμούν να γιορτάσουν τα πρώτα Χριστούγεννα πριν καλά-καλά ξεψυχήσει η τυρανία του Χότζα. Η πρώτη φανερή Θεία Λειτουργία, τα πρώτα Χριστούγεννα, μετά από 24 χρονιά διωγμών...

Οι Βορειοηπειρώτες όμως αγωνίζονται, αντιστέκονται, θα νικήσουν.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ

Οι Έλληνες Ομογενείς στην Αμερική τιμούν ιδιαίτερα την Βόρειο Ηπειρο. Παρέλαση για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου στην Βοστώνη.

Μια σειρά γεγονότων στη Βόρειο Ήπειρο, μεταξύ αυτών η διενέργεια της απογραφής στην Αλβανία και η καταδίκη του Ναούμ Ντίσιου, τους τελευταίους μήνες έρχεται να λειτουργήσει ως θλιβερή υπόμνηση για την πολιτική πληθυσμιακής αλλοίωσης εις βάρος του βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στη γενέθλια γη του. Η πολιτική αυτή, πάγια αλβανική στόχευση, επιβραβεύεται από το γεγονός της έλλειψης σαφούς και

συγκροτημένης πολιτικής για το Βορειοηπειρωτικό εκ μέρους του ελληνικού κράτους.

Απουσία των Αθηνών

Οι Έλληνες δολοφονούνται (Αριστοτέλης Γκούμας), καταδικάζονται σε φυλάκιση με γελοίες δικαιολογίες, τους απαγορεύεται να δηλώσουν την εθνική τους καταγωγή, καθυβρίζονται από ανώτατους αξιωματούχους του αλβανικού κράτους, η ελληνική πολιτιστική κληρονομιά -αρχαία και χριστιανική- λεηλατείται και στην καλύτερη περίπτωση οικειοποιείται από Αλβανούς και Ιταλούς. Παράλληλα, το ελληνικό κράτος παθητικά δέχεται εκατοντάδες χιλιάδες Αλβανούς λαθρομετανάστες στην επικράτειά του.

Ποιος σεβασμός για την Ελλάδα και τους Έλληνες θα ενσταλαχθεί στους Αλβανούς, όταν η ελληνική κυβέρνηση μένει απαθής σε όλα τα παραπάνω και φτάνει στο σημείο να κόβει τη μεταφορά μαθητών στη Βόρειο Ήπειρο για μερικές χιλιάδες ευρώ; Το αλβανικό κράτος αποθρασύνεται εναντίον της ελληνικής εθνικής μειονότητας, αν και γνωρίζει πολύ καλά τη βαρύνουσα γνώμη της ελληνικής κυβέρνησης για την όποια προοπτική ένταξης της Αλβανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο ρόλος των Αθηνών περιορίζεται στο να ενθαρρύνει τη συγκρότηση ενός ενιαίου, ισχυρού μετώπου

Βορειοηπειρωτικό αντάμωμα στο γήπεδο του Σπóρτινγκ Αθήνα 23 Μαρτίου 2012.

Οι Βορειοπειρώτες τιμούν, μόνο όπως οι ίδιοι ξέρουν, την επέτειο του «ΟΧΙ» 70 χρόνια μετά, στον τόπο που γράφτηκε κατά το μεγαλύτερο μέρος του το Έπος του 1940.

στο χώρο της ελληνικής μειονότητας, μη προσφέροντας ουσιαστική χείρα βοήθειας, εκτός από τις μονότονες διαβεβαιώσεις, οι οποίες προκαλούν υπνηλία ακόμη και σε αυτούς που τις γράφουν. Το λεγόμενο Εθνικό Κέντρο κρύβεται πίσω από ανήμπορους γέροντες και ερειπωμένα χωριά.

Αποτέλεσμα αυτής της απουσίας είναι οι εκάστοτε εκπρόσωποι του βορειοπειρωτικού Ελληνισμού, από φόβο και φιλοδοξία -φιλοδοξία η οποία τεχνηέντως καλλιεργείται από το αλβανικό κράτος- να ακολουθούν την προσωπική τους στρατηγική. Γεγονός το οποίο διευκολύνει το αλβανικό κράτος στην κατάτμηση του πολιτικού πλαισίου μέσα στο οποίο λειτουργεί η εθνική ελληνική μειονότητα. Η απουσία των Αθηνών γεννά το φόβο των Βορειοπειρωτών. Το αλβανικό κράτος τρέφει τη φιλοδοξία τους...

Εθνική στρατηγική

Επιβάλλεται να επανακαθοριστούν οι σχέσεις μεταξύ Εθνικού Κέντρου και βορειοπειρωτικού Ελληνισμού. Οφείλει η Αθήνα να αναλάβει τις ευθύνες της και να ξεκαθαρίσει τη στάση της. Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να καθορίσει μια εθνική στρατηγική για τη Βόρειο Ήπειρο σε συνεννόηση με το βορειοπειρωτικό Ελληνισμό.

Το κείμενο αυτό, είτε θα λέγεται Λευκή Βίβλος είτε Κείμενο Αρχών, θα πρέπει να δεσμεύει απόλυτα τόσο τους Ελληνοδίτες όσο και τους Βορειοπειρώτες. Μόνο τότε το Εθνικό Κέντρο θα μπορεί να έχει καθαρή εικόνα για το τι είδους ανασυγκρότηση χρειάζεται η Ομόνοια και ποια θα είναι η οργανωτική δομή του βορειοπειρωτικού Ελληνισμού. Μόνο όταν έχει καθοριστεί ο στόχος μπορούν να επιλεγούν και οι επιμέρους πολιτικές, η εφαρμογή των οποίων θα συντελέσει στην εκπλήρωση του στόχου. Οι προσωπικές

στρατηγικές του οιοδήποτε φερόμενου ότι έχει το μονοπώλιο εκπροσώπησης του βορειοπειρωτικού Ελληνισμού είναι αποτέλεσμα του κενού που δημιούργησε η απουσία των Αθηνών.

Παλαιοελλαδισμός ή αδιαφορία;

Η χρόνια αυτή κατάσταση απουσίας στόχων και στρατηγικής βολεύει την ελλαδική ηγεσία, η οποία, κρυπτόμενη πίσω από την απραξία της, καταφέρνει να υπεκφεύγει των ευθυνών της ως Εθνικού Κέντρου. Παράλληλα, η οικονομική κρίση προσφέρει ένα χρήσιμο άλλοθι σε αυτούς οι οποίοι δεν θέτουν το βορειοπειρωτικό Ελληνισμό στις προτεραιότητές τους. Είναι οι απόγονοι αυτών οι οποίοι δεν ενδιαφέρθηκαν για τους Μικρασιάτες, για τους Έλληνες του Πόντου, της Ανατολικής Θράκης, της Ανατολικής Ρωμυλίας, της Ίμβρου, της Τενέδου, της Κωνσταντινούπολης, για τους Αιγυπτιώτες Έλληνες. Είναι σύγχρονοι αυτών οι οποίοι δεν έχουν κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα με την κατοχή της Κύπρου. Ίσως είναι πρόγονοι αυτών οι οποίοι δεν θα ενδιαφερθούν αύριο για τη Δυτική Θράκη. Ομολογούμενως, όταν υπάρχει αυτή η λαμπρή παράδοση εγκατάλειψης του εξωελλαδικού Ελληνισμού είναι δύσκολο να χαραχθεί νέα πορεία..

Πρέπει να πάψει η Αθήνα να κρύβεται πίσω από τους Βορειοπειρώτες, όπως κρύβεται εδώ και δεκαετίες πίσω από τους Έλληνες της Κύπρου. Πρέπει, επιτέλους, να δικαιολογηθεί ο τίτλος του Εθνικού Κέντρου. Το Εθνικό Κέντρο δεν ακολουθεί, δεν συμπαράστέκεται, δεν συμπορεύεται, δεν συμπαράτάσσεται. Ηγείται. Καθοδηγεί. Προστατεύει. Δίνει όραμα. Αληθώς δεν είναι Κέντρο. Είναι δορυφόρος...

Η καταδίκη του βορειοηπειρώτη Ναούμ Ντίσιο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Η βαριά καταδίκη του βορειοηπειρώτη Ναούμ Ντίσιο από την Κορυτσά, εμφανίζει μια ιδιαίτερη σημειολογία γιατί συνδέεται με έναν τόπο θυσίας Ελλήνων στρατιωτών, οι οποί-

οι έπεσαν για την ελευθερία την Βορείου Ηπείρου κατά την εποποιία του 1940-41.

Στο χώρο αυτό, εδώ και 15 χρόνια, έχει ανεγερθεί απέριτο μνημείο όπου οι Έλληνες της Μπομποστίτσας τιμούν με ευλάβεια τη μνήμη δύο πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών, χωρίς να προβληθεί καμία διαμαρτυρία και πολύ περισσότερο καμία διεκδίκηση του συγκεκριμένου σημείου από Αλβανούς, ως χώρου ταφής προγόνων τους.

Η ποινική αντιμετώπιση της υποθέσεως Ντίσιο αποτελεί προοίμιο για την καθαίρεση του μνημείου και εντάσσεται στα ευρύτερα πλαίσια της προσπάθειας εξαφανίσεως της ιστορικής μνήμης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και της παρουσίας του Ελληνικού Στρατού σε μια γη που είναι Ελληνική από την αυγή της Ιστορίας.

Με τέτοιες λογικές «πορεύεται» η Αλβανία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση; Ρητορικό το ερώτημα αφού όπως είναι προφανές, η γειτονική χώρα διολισθαίνει επικίνδυνα στις ατραπούς της «Ερυθρόμαυρης Συμμαχίας» της οποίας ο ηγέτης Κρέσνικ Σπαχίου, είναι εν ενεργεία «δικαστής» και αντιπρόεδρος του Ανωτάτου Συμβουλίου Δικαιοσύνης. Μιας δικαιοσύνης που σήμερα «βαφτίζει» κακούργημα την πράξη του Ντίσιο και χθες χαρακτήρισε «πλημμέλημα» τη δολοφονία του αδελφού μας Αριστοτέλη Γκούμα!

Επιστολή στο ελληνικό ΥΠΕΞ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΟΜΟΝΟΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Διεύθυνση : Rr. Seat Babani, Lagjja 3,
Κορυτσά, Αλβανία

Τηλ. / Φαξ : 00355 8225 7718
Κορυτσά, 28 Ιανουαρίου 2012

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς: Υπουργείο Εξωτερικών Ελλάδας
Υπόψη: Κάθε Υπευθύνου

Αξιότιμοι κύριοι,

Παίρνω το θάρρος να σας γράψω, για το προσωπικό μου πρόβλημα, όχι μόνο για εμένα, γιατί εγώ είμαι πολύ περήφανος για ότι έχω κάνει, αλλά και εκ μέρους όλων των Ελλήνων της Περιφέρειας της Κορυτσάς.

Εγώ, με όλη την αξιοπρέπεια που με διακρίνει, προσπάθησα να κάνω ότι καλύτερο για τους πεσόντες Έλληνες Στρατιώτες στην Μπομποστίτσα Κορυτσάς και δεν πρόκειται να μετανιώσω ποτέ γιαυτό! Άλλωστε τα τελευταία γεγονότα που σχετίζονται με το πρόσωπο μου, δηλαδή η τιμωρία μου από το Δικαστήριο της Κορυτσάς με ένα χρόνο φυλάκιση, είναι ολοφάνερα, ένα πολύ καλά σκηνοθετημένο σενάριο αυτών που θέλουν να με πολεμήσουν, προκειμένου να ικανοποιηθούν τα δικά τους συμφέροντα! Είναι σενάριο μερικών ατόμων που έχοντας «το κουστούμι της εξουσίας πάνω τους» νομίζουν ότι αυτό τους δίνει το δικαίωμα να παίζουν με τις ευαισθησίες των ανθρώπων και να παραποιήσουν την αλήθεια των πραγμάτων.

Γνωρίζω όμως καλά πως ο δρόμος της αλήθειας δεν είναι στρωμένος με ρουθούδια, αλλά με αγκάθια! Γνωρίζω πολύ καλά πως η διεκδίκηση των πιστεύω και των δικαιωμάτων δεν κερδίζονται χωρίς θυσίες και χωρίς πόνο! Άλλωστε με αβάσταχτο πόνο στην καρδιά και την ψυχή μου, δεν μπορώ να ξεχάσω πως και η δική μου οικογένεια, όπως πολλές άλλες οικογένειες των Ελληνοβλάχων της Κορυτσάς έχουν υποφέρει πάρα πολύ! Στα μαύρα χρόνια για την ιστορία, στα χρόνια της δικτατορίας του Χότζα, πάρα πολλές οικογένειες ελληνοβλάχων αναγκάστηκαν να αποκοπούν και να αποχωριστούν δικά τους πολύ αγαπημένα πρόσωπα πληρώνοντας με πολύ πόνο και θλίψη τον Ελληνισμό τους! **Όταν έκλεισαν τα σύνορα, και συγκεκριμένα ο παππούς μου και η γιαγιά μου αποχωρίστηκαν τα αδέρφια τους. Οι μισοί έμειναν Ελλάδα και οι άλλοι μισοί στην Αλβανία. Στέγνωσαν τα δάκρυα στα πρόσωπα τους από τον καημό και την επιθυμία να μπορούν κάποια μέρα να ξανασφίξουν στην αγκαλιά τους δικούς τους αγαπημένους! Δυστυχώς και η γιαγιά μου και ο παππούς μου τελικά πέθαναν χωρίς να δουν τα αδέρφια τους στην Ελλάδα!** Σήμερα το 2012 από ότι φαίνεται, είμαι και εγώ αναγκασμένος να αποχωριστώ την οικογένεια μου, μόνο και μόνο επειδή δηλώνω ανοιχτά και χωρίς φόβο την ελληνική μου καταγωγή! Μόνο και μόνο επειδή πολεμάω για τα δικαιώματα των Ελλήνων στον τόπο μου! Αυτό, στα χρόνια της δημοκρατίας

είναι το μεγαλύτερο έγκλημα που μπορεί να συμβεί! Φτάνει να σας πω ότι χωρίς καμία επίσημη εντολή από την Εισαγγελία της Κορυτσάς, ήρθαν στις 27-01-2012 και ώρα 16.00, στην οικία μου, όπου βρισκόταν η γυναίκα μου και ο υιός μου, 20 αστυνομικοί ήες και ήμουν ο μεγαλύτερος τρομοκράτης στον πλανήτη... και αφού έκαναν τα πάντα άνω κάτω, ανοίγοντας ακόμη και τα συρτάρια και το ψυγείο... έφυγαν ανενόχλητοι, ενώ η τελική απόφαση στο δικαστήριο δεν έχει παρθεί ακόμη! Ο ίδιος ο υιός μου πήγε να κάνει παράπονο στην αρμόδια υπηρεσία της αστυνομίας της Κορυτσάς και σαν απάντηση πήρε την σκληρή μη αποδοχή του αιτήματος του.

Θέλω να ρωτήσω και να μου απαντήσει κάποιος, που ζούμε τελικά; Σε τι κόσμο μεγαλώνουμε τα παιδιά μας;;; Δεν θέλω να ξεχάσω να σας αναφέρω και τον πόλεμο που γίνεται μέσα στην «οικογένεια» δηλαδή μεταξύ των ανθρώπων της ελληνικής μειονότητας, άνθρωποι οι οποίοι έμμεσα έχουν σχέση για την τελική κακή απόφαση που πάρθηκε από το Δικαστήριο της Κορυτσάς εις βάρος μου, κάτι που είναι πολύ εμφανές ότι τους ωφέλησε για δικούς τους ευνόπτους λόγους. Παρακάτω θα σας αναφέρω κάποια πράγματα για την ιστορία του Παραρτήματος της "Ομόνοιας" στην Κορυτσά και τις σχέσεις της με την "Ομόνοια" που έχει έδρα στους Αγ. Σαράντα και κεντρικό πρόεδρο τον κ. Βασίλη

Μποηλιάνο. Αυτό το παράρτημα αποτελούνταν από μερικά άτομα μόνο, για να μη πω ότι στην ουσία ήταν ένα παράρτημα του ενός πρόεδρου μόνο (κ. Σπύρου Λίτση πρόεδρου του παραρτήματος), που φυσικά μαζί με τις «μαριονέτες» του, το χρησιμοποιούσε μόνο και μόνο για να επωφεληθεί από αυτό και τίποτα άλλο.

Σε αυτό το παράρτημα δεν μπορούσε να είναι κάποιος μέλος, εάν δεν ήξερε πολύ καλά την ελληνική γλώσσα! Και αυτό γιατί κατά τον ίδιο, Έλληνες είναι μόνο εκείνοι που ξέρουν καλά τα ελληνικά!!! Η ψυχή, το αίμα που βράζει στο κορμί μας δεν έχει

καμία σημασία;;; Μετά από 8 χρόνια της μη ουσιαστικής ύπαρξης αυτού του παραρτήματος, τον Απρίλιο του 2009, μέλη του μου πρότειναν να κατέβω στις εκλογές που θα πραγματοποιούνταν για το παράρτημα. Σε ένα συνέδριο 100 ατόμων, εγώ πήρα 95 ψήφους και εκλέχθηκα αντιπρόεδρος. Αυτό που μου έκανε φοβερή εντύπωση ήταν ότι στο συνέδριο αυτό, δεν υπήρχε κανείς απεσταλμένος από τα κεντρικά της Ομόνοιας στους Αγ. Σαράντα, για να επιβλέπει την πρόοδο του συνεδρίου. Σε όλη την διάρκεια της ύπαρξης μου στο παράρτημα της Ομόνοιας Κορυτσάς, εγώ πάντα ήμουν για τους ανωτέρους μια φωνή που κριτίκαρε την αδράνεια τους,

διότι έβλεπα πως κανείς από αυτούς δεν προχωρούσε σε αυτά που έπρεπε να κάνουμε και για τα οποία εκλεχθήκαμε από τον κόσμο που μας ψήφισε!! Η δική μου φωνή της αλήθειας και όλα τα δικά μου παράπονα για τα σοβαρά ζητήματα, έγιναν αιτία, μετά από πολλές εξαιρέσεις που είχε κάνει ήδη σε αλλιά μέλη ο πρόεδρος του παραρτήματος Σπύρος Λίτσης, να έρθει και η σειρά μου και να με εξαιρέσει από τον οργανισμό. Στην συνέχεια τον Φεβρουάριο του 2010, η πλειοψηφία των μελών του προεδρείου του παραρτήματος της Ομόνοιας Κορυτσάς, πιστεύοντας στο πρόσωπο μου, μου πρότειναν να κάνουμε ένα νέο οργανισμό ανεξάρτητο από την Ομόνοια με έδρα στους Αγ. Σαράντα. Μετά από ομό-

Μνημείο πεσόντων του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Μπομποστίτσα Κορήτσας

φωνη συμφωνία όλων, αποφασίσαμε και έτσι προχωρήσαμε στη δημιουργία του νέου οργανισμού με ονομασία Ομόνοια της Περιφέρειας Κορυτσάς, όπου εγώ εκλέχθηκα στην αρχή προσωρινά πρόεδρος έως τις κανονικές νέες εκλογές. Αμέσως έκανα έκκληση σε όλους τους Έλληνες της Περιφέρειας της Κορυτσάς, χωρίς να διαχωρίζω πολιτικά χρώματα, να έρθουν κοντά μας και ενωμένοι να πολεμήσουμε για τα δικά μας πιστεύω και δικαιώματα. Δικαιώματα τα οποία μας άνηκαν και μας ανήκουν!

Μετά από μια δουλειά ενός έτους, όπου στον οργανισμό μας εγγράφηκαν πάνω από 2000 άτομα,

Η απίστευτη δίκη παροδία του προέδρου Ν. Ντίσιος.

ήταν αναγκαίο να πραγματοποιηθούν νέες εκλογές. Έτσι στις 30-01-2011 πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για την προεδρία του οργανισμού Ομόνοια της Περιφέρειας Κορυτσάς, στις πόλεις Κορυτσά, Λεσκοβίκι, Ερσέκα και Πόγραδετς. Σε αυτές τις εκλογές, παρόλο τις πολύ άσχημες καιρικές συνθήκες, πήραν μέρος 1.410 μέλη. Για την προεδρία υπήρχαν 2 υποψήφιοι: εγώ, ο Ναούμ Ντίσιος και η Ελένη Κοτέλλη. Η ψηφοφορία έγινε σε απόλυτα δημοκρατικό κλίμα. Μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων ο Ναούμ Ντίσιος είχε πάρει 1.200 ψήφους και η Ελένη Κοτέλλη 210 ψήφους. Κατά το διάστημα αυτό και ως σήμερα που σας γράφω, η δουλειά συνεχίστηκε σε φυσιολογικούς ρυθμούς. Στην οργάνωση τα μέλη αυτή τη στιγμή είναι πάνω 4.000. Σε αυτό το σημείο απλά σας τονίζω, ότι σε ένα μέρος όπου οι άνθρωποι αισθάνονται ακόμη πολύ φοβισμένοι και δεν βγαίνουν ανοιχτά για να υποστηρίξουν κάτι, ακόμη και όταν πρόκειται για δικά τους δικαιώματα, μια συμμετοχή άνω των 4000 μελών είναι μια πολύ μεγάλη επιτυχία και ένα πολύ δυνατό χτύπημα για τους φανατισμένους Αλβανούς που μισούν τον Ελληνισμό του τόπου αυτού! Κάτι άλλο για το οποίο πρέπει να σας ενημερώσω, αφορά την απογραφή του πληθυσμού της Αλβανίας που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2011. Από την στιγμή της ανακοίνωσης για την απογραφή, όλοι εμείς στην Ομόνοια Περιφέρειας της Κορυτσάς κάναμε έκκληση σε όλους τους Έλληνες της περιφέρειας Κορυτσάς να δηλώσουν άφοβα την ελληνική καταγωγή τους!

Πραγματικά και ειλικρινά σας ενημερώνω ότι έγινε ένας πολύ μεγάλος αγώνας για να καταφέρουμε να εμπυλώσουμε τους ανθρώπους για να ξεσηκωθούν και να πουν αυτό που πίστευαν, χωρίς φόβο και πάθος! Να πουν επιτέλους αυτό που για πάρα πολλά χρόνια ζητωκραυγάζει κρυφά στην ψυχή τους! Ότι ναι λοιπόν, είναι Έλληνες και είναι πολύ περήφανοι γι'αυτό! Στην απογραφή υπήρχαν καταχρήσεις από τους αρμοδίους υπευθύνους που ήταν σταθμένοι από το αλβανικό κράτος, γιατί δεν έκαναν πραγματική απογραφή και δεν έγραφαν αυτό που πραγματικά δήλωνε ο καθένας.

Εγώ σε δημόσιες μου δηλώσεις στον τύπο, πάντα έχω πει γι αυτές τις καταχρήσεις ανοιχτά και χωρίς φόβο. Για όλα υπάρχουν αποδείξεις από τους ίδιους τους Έλληνες της Κορυτσάς οι οποίοι είχαν παράπονα για την απογραφή λέγοντας κάθε φορά διάφορα περιστατικά όπως ότι σε πολλά χωριά και πόλεις, οι απογραφείς έγραφαν την καταγωγή με μολυβί;;; Γιατί άραγε;;; Και τελικά η απάντηση στον αγώνα μου σαν Έλληνας, και όχι σαν «βιαστής των τάφων», από το αλβανικό κράτος, είναι η απαράδεκτη μη δημοκρατική τιμωρία μου με ένα χρόνο φυλάκιση χωρίς αναστολή!...

...Και στη συνέχεια αναθίγει το μούδιασμα που επικράτησε στους κόλπους της εθνικής ελληνικής κοινότητας μετά την απόφαση του δικαστηρίου.

**Με εκτίμηση,
Για την Ομόνοια Περιφέρειας Κορυτσάς
Ο Πρόεδρος Ναούμ Ντίσιος**

Πλαστογραφούν την Ιστορία τα σχολικά βιβλία στην Αλβανία!

Ο μαχητής πρόεδρος της Ομόνοιας, Βασίλης Μπολάνος, δήλωσε ότι τόσο ο ίδιος προσωπικά όσο και το γενικό συμβούλιό της αγωνίζονται για την καλύτερη επίλυση των προβλημάτων και τη διεθνοποίηση του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος.

Με την έναρξη τον Σεπτέμβριο του νέου σχολικού έτους 2011-2012 στην Αλβανία, τα Ελληνόπουλα, όχι μόνο στις λεγόμενες «μειονοτικές ζώνες» αλλά και στις περιοχές της Χειμάρρας, της Πρεμετής, της Κορυτσάς και σε άλλα μέρη της Αλβανίας που έχουν διασκορπιστεί οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες, θα διδάσκονται σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης, ότι η Ήπειρος από τον Σκούμπη ποταμό ως τον Αμβρακικό Κόλπο και η Δυτική Μακεδονία είναι εδάφη αλβανικά, τα οποία «άρπαξαν» οι Έλληνες σοβινιστές και τα κατέχουν. Όλα τα βιβλία, κυρίως, της ιστορίας και γεωγραφίας βρήθουν από ανθελληνικό μένος, δημιουργώντας μια κατάσταση, η οποία καθόλου δεν βοηθάει τις φιλικές διακρατικές σχέσεις. Με τέτοιες ανθελληνικές θέσεις, με τέτοια παραληρήματα και ιστορικές παραποιήσεις, δεν νομίζουμε ότι η Αλβανία μπορεί να περιμένει την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή οικογένεια.

Από το άλλο μέρος δεν ξέρουμε γιατί το επίσημο ελληνικό κράτος σιωπά, ενώ θα έπρεπε να αντιδράσει και να απαιτήσει την απάλειψη όλων αυτών των απαράδεκτων κειμένων που δηλητηριάζουν τους μαθητές (Αλβανούς και μειονοτικούς

Έλληνες) και δημιουργούν στους Αλβανούς κυβερνώντας την εντύπωση αδυναμίας της Ελλάδος. Μια δυναμική παρέμβαση από την ελληνική κυβέρνηση θα συνετίσει τους Αλβανούς και θα τους αναγκάσει σε αναθεώρηση των ανεδαφικών διεκδικήσεων. Και στις μέρες μας οι Ελληνοδάσκαλοι, που διδάσκουν στα μειονοτικά σχολεία ασκούν ιεραποστολικό έργο. Χωρίς βοήθεια, χωρίς τα αναγκαία μέσα και βοηθήματα ισορροπούν μεταξύ του χρέους και των κινδύνων που συνεπάγεται η διδασκαλία διαφορετικών θέσεων από εκείνες του επίσημου κράτους. Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στα δίσκετα χοτζικά χρόνια, έστω και στοιχειωδώς, κράτησε ζωντανή την εθνική συνείδηση και απετέλεσε τον συνεκτικό κρίκο, τον «ομφάλιο λώρο» με τη Μητέρα Πατρίδα. Οι δάσκαλοι σήμερα, χωρίς πνευματική στήριξη και ενίσχυση εκ μέρους του ελληνικού κράτους, επωμίζονται τεράστιες ευθύνες επιτελώντας έργο εθνικό. Έχουν ανάγκη οι δάσκαλοι να επανασυνδεθούν με τον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική γλώσσα και ιστορία μας, να αναπτρωθεί το ηθικό τους ώστε να επιδράσουν θετικά και έξω από τις σχολικές αίθουσες, στο ευρύτερο κοινωνικό τους περιβάλλον και να βρουν πειστικούς τρόπους και για την ακατάσχετη ανακοπή της μεταναστευτικής αιμορραγίας και για την επιστροφή όλων εκείνων, που για την ανάγκη της επιβίωσης εγκατέλειψαν τον τόπο τους. Και κάτι ακόμα για τους Αλβανούς: Εάν πραγματικά επιθυμούν οι Αλβανοί φιλικές και αδελφικές σχέσεις με την Ελλάδα, εάν θέλουν να επικρατήσει μεταξύ των δύο λαών πνεύμα συνεργασίας, θα έπρεπε να είχαν αποκαταστήσει την ιστορική αλήθεια στα σχολικά βοηθήματα, σταματώντας την διαστρέβλωση και παραποίηση της ιστορίας. Για του λόγου το αληθές παραθέτουμε ελάχιστα τμήματα από σχολικά βιβλία ιστορίας και γεωγραφίας, στα οποία σαφώς καταφαίνεται το ανθελληνικό πνεύμα από το οποίο διαπνέονται αλβανικοί σοβινιστικοί κύκλοι και ο αλβανικός μεγαλοϊδεατισμός: Στην Ιστορία 7 (έκδοση 2003) από την εισαγωγή σχεδόν μέχρι το τέλος αγνοείται ως χώρα και ως πολιτιστική κοιτίδα των Βαλκανίων η Ελλάδα και όταν αναφέρεται, αναφέρεται απαξιωτικά. Όταν οι συγγραφείς του βιβλίου ασχολούνται με τον εμφύλιο πόλεμο στην Ελλάδα (1946-1949) γράφουν σχετικά για τους Τσάμηδες της Θεσπρωτίας (σ. 130): «Μετά τη λήξη του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και στη συνέχεια οι Αλβανοί που ζούσαν στις δικές τους εστίες και που άδικα είχαν συμπεριληφθεί στο ελληνικό κράτος, ειδικά οι Τσάμηδες εκδιώχθηκαν. Αντιμέτωποι με την άγρια βία αυτοί υποχρεώθηκαν να φεύγουν μαζικά από τους τόπους κατοικίας τους. Δεκάδες χιλιάδες ήλθαν στην Αλβανία. Το κομμουνιστικό καθεστώς του

Πρόεδρος του ΚΕΑΔ Ε. Ντούλης, αγωνίζεται δυναμικά για τα δίκαια των Βορειοπειρωτών και οραματίζεται ένα καλύτερο αύριο!

Ενβέρ Χότζα δεν ύψωσε τη φωνή του στο διεθνή στίβο για να υπερασπιστεί τους Τσάμηδες από τον ελληνικό διωγμό και ούτε έδειξε ενδιαφέρον για τη συστηματοποίηση των μεταναστών Τσάμηδων στην Αλβανία». Στη σελ. 133-134 μιλούν για εθνικές σφαγές εκ μέρους των Γιουγκοσλάβων και Ελλήνων. Οι Αλβανοί, γράφουν, μοιράστηκαν σε τέσσερα μέρη της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας: Στο Κοσσυφοπέδιο, στην ΠΓΔΜ, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο. «Και ο αλβανικός πληθυσμός της Τσαμουριάς στην Ελλάδα βρέθηκε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση. Μολονότι οι εκεί Αλβανοί αγωνίστηκαν στο πλευρό του ελληνικού λαού, μετά τον Πόλεμο, οι ελληνικές σοβινιστικές συμμορίες τρομοκράτησαν τον τσάμικο πληθυσμό. Η τρομοκρατία φάνηκε στην απαγωγή των αντρών, στη συγκέντρωση πολλών οικογενειών Τσάμηδων σε ακατάλληλους χώρους ξυλοκοπώντας τους και τρομοκρατώντας τους. Εκτός από την τρομοκρατία, από τον τσάμικο πληθυσμό αρπάχτηκαν οι περιουσίες και εκδιώχτηκαν από τα εδάφη τους, πέρα από τα αλβανικά σύνορα... Όλα αυτά έγιναν με σκοπό τον προσεταιρισμό των εδαφών που κατοικούσαν από τους Αλβανούς από την αρχαιότητα. Μάλιστα οι στόχοι των Ελλήνων σοβινιστών έφτασαν μέχρι την κατάληψη της Κορυτσάς και του Αργυροκάστρου». Στην Ιστορία 5 (έκδοση 2003) διαβάζουμε για τις ιλλυρικές φυλές, για τα ιλλυρικά Βασίλεια και για τον ιλλυρικό πολιτισμό, τις τέχνες και τους τρόπους διαβίωσης. Διαβάζουμε για την ιλλυρική γλώσσα: «Οι Ιλλυριοί είναι λαός με πολύ ανεπτυγμένο πολιτισμό. Αυτοί διακρίνονται στα Βαλκάνια για τη γλώσσα, τον τρόπο διαβίωσης και τις ιδιαίτερες παραδόσεις τους. Οι Ιλλυριοί δεν άφησαν γραφή τη γλώσσα τους. Από την ιλλυρική γλώσσα έχουν διατηρηθεί

Ο πρ. Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστρατήγος Ελευθέριος Οικονόμου απευθύνει χαιρετισμό στο ετησιο πανβορειοπειρωτικό αντάμωμα.

«Η γείτονα χώρα θα πρέπει να αντιληφθεί ότι η ένταξη της στην ευρωπαϊκή οικογένεια περνάει μέσα από τη διασφάλιση και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας».

περίπου 1.000 λέξεις... Είναι γνωστές λέξεις, όμως δεν είναι γνωστή η γραμματική της ιλλυρικής γλώσσας». Νομίζουμε ότι τα όσα γράφονται δεν επιδέχονται ούτε την ελάχιστη κριτική. Αφού δεν υπήρχε γραπτή γλώσσα, τι είδους πολιτισμός αναπτύχθηκε; Γνωστές λέξεις χωρίς γραμματική. Χωρίς να υπάρχουν γραπτά τεκμήρια που στηρίζονται οι Αλβανοί συγγραφείς των βιβλίων για να γράφουν όσα γράφουν; Στο ίδιο σχολικό βοήθημα (σ. 112) γράφουν για τους Άρμπερους και την Άρμπερία. «Υπό την ονομασία Άρμπερία, γράφουν, συμπεριλήφθηκαν όλες οι περιοχές από την Τσαμουριά στο Νότο μέχρι στο Κοτόρι στο Βορρά, που κατοικούσαν από τους Αλβανούς Άρμπερ... Οι Άρμπερ διατήρησαν τη γλώσσα των Ιλλυριών, τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, τις ενδυμασίες... Έτσι πάνω στη βάση του ιλλυρικού πολιτισμού και πλουτίζοντάς τον, δημιουργήθηκε ο ξεχωριστός πολιτισμός των Άρμπερ. Αυτός ο πολιτισμός διακρινόταν από τον πολιτισμό των άλλων λαών των Βαλκανίων: Σλάβων, Ελλήνων, Ρουμάνων. Συνεπώς, ο λαός των Άρμπερ ή ο αλβανικός λαός ξεχώριζε από τους άλλους Βαλκανικούς λαούς από τη γλώσσα, τον πολιτισμό και τα εδάφη των Βαλκανίων στα οποία κατοικούσε». Τι να σχολιάσουμε από όλα αυτά τα ανιστόρητα; Ότι όλοι οι άλλοι λαοί της Βαλκανικής δεν λογαριάζονται και μόνο οι Άρμπεροι (Αλβανοί) δημιούργησαν πολιτισμό και ξεχώρισαν; Μόνο ο πολιτισμός των Άρμπερ (Αλβανών) υπερίσχυε στη

LEXIM

PIRRO I EPIRIT (319-272 para K.)

Pirroja është një nga udhëheqësit më të mëdhenj të kohës së tij. Në moshën 2-vjeçare e përzuhe nga fronti mbretëror, por miqtë e dërguan të Glaukia i taulantëve. Kur Pirroja u bë 12 vjeç, ilirët me ushtri të madhe zbritën në Epir dhe e vunë në fron. Por pas 5 vjetësh e dëbuan përsëri. U detyrua të largohej në Maqedoni e më vonë në Egjipt, ku mori njohuritë e tij në rështjet e luftës dhe u stërvit me ushtrime gjimnastikore. Ishte i aftë të bënte për vete më të fortët, të cilët i nderonte, ndërkohë që i urrente frikacakët. Ishte mik i ushtarëve, të cilët e thërrisnin "shqiponjë". Ndërsa në luftë ishte i pathyeshëm, ndaj armiqve të zënë rob i regohej shpirtgjercë dhe i urtë. Në situata të vështira ai ishte i pathyeshëm. Kjo ia triti autotetin në sy të fqinjëve. Për të lidhur aleancë me ta, Pirroja mori katër gra nga mbretëritë fqinje, prej të cilave pati 5 fëmijë, që i edukoi me ndjenja fisnike, trima e të guximshëm.

e mbretit Longar, dardanët bënë një mësymje drejt Adriatikut, por u detyruan të lëshonin tokat e pushtuara. Ata zhvilluan disa beteja edhe kundër Paionëve në jug.

Luftërat e dardanëve kundër maqedonasve

vazhduan për shumë vjet, duke penguar shtrirjen e pushtuesve deri në Danub. Dardania ra, nën sundimin e përkohshëm romak në vitin 97 p. K., por më vonë u shkaktuan humbje të rënda romakëve. Dardanët e humbën pavarësinë duke

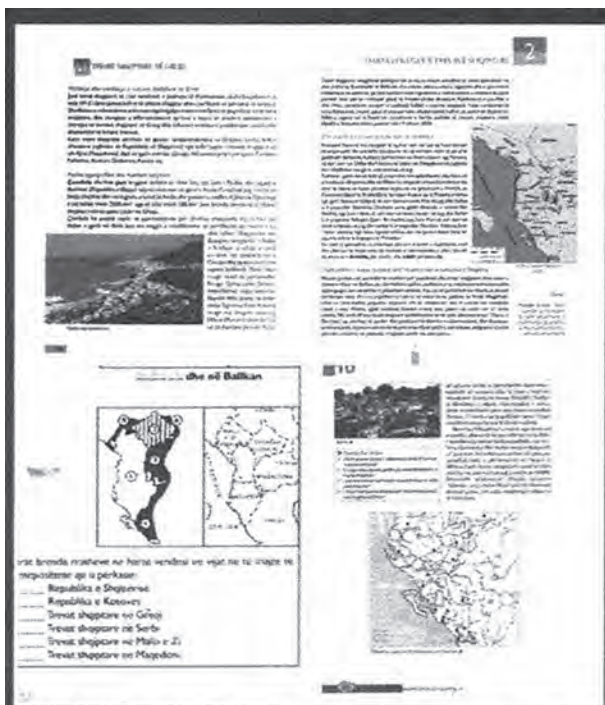
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ αλβανικά σχολικά βιβλία, ο βασιλιάς Πύρρος της Ηπείρου ανήκει στο πάνθεον των Αλβανών ηρώων

Βαλκανική από τους πολιτισμούς των Ελλήνων, Σλάβων, Ρουμάνων. Κάθε σχόλιο περιττεύει. Η ελληνόφωνη εφημερίδα «Το Όραμα» (Ιούλιος 2011) σε πρωτοσέλιδο άρθρο διερωτάται: «Μέχρι τότε τα σχολικά κείμενα (ειδικά ιστορίας και γεωγραφίας) θα δηλητηριάζουν τα παιδιά μας;». Στο εχειρίδιο της ιστορίας της 9ης τάξης διαβάζουμε, όπως αναγράφονται στην εφημερίδα: 1) Η σοβινιστική Ελλάδα προέβλεπε ν' αρπάξει τη Νότια Αλβανία (σ. 43). 2) Η Ελληνική κυβέρνηση ζητούσε τις περιοχές της Νοτίου Αλβανίας (σ. 63). 3) Οι Έλλη-

νες σοβινιστές οργάνωσαν μια προπαγανδιστική καμπάνια για να παρουσιάσουν τον πληθυσμό της Νοτίου Αλβανίας πως είναι Έλληνες (σ. 65). 4) Το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας (17.05.1914) δεν βασιζόταν σε κανένα αληθινό στοιχείο (σ. 65). 5) Ο Ελληνικός στρατός έκαψε και πλιατσικολόγησε την Τσαμουριά χειρότερα από τους Ιταλούς φασίστες (σ. 100). Η γεωγραφία της 9ης τάξης περιλαμβάνει όλα τα «αλβανικά εδάφη» που βρίσκονται εκτός των αλβανικών συνόρων. Η Πρέβεζα, η Άρτα, η Ηγουμενίτσα, τα Γιάννινα, τα Γρεβενά, η Καστοριά, η Φλώ-

20η επέτειο από την ίδρυση του κόμματος. «Το KEAD δημιουργήθηκε ως κόμμα της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας καθώς τότε απαγορεύτηκε η κάθοδος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ...στο βήμα ο π. Ε. Ντούλης

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ σχολικών βιβλίων είναι γεμάτες από χάρτες και αναφορές στα δήθεν «αλβανικά εθνικά εδάφη», ενώ οι μαθητές μέσω άσκησης καλούνται να αντιστοιχίσουν τις περιφέρειες της «Μεγάλης Αλβανίας»

ρινα είναι αλβανικά και κατέχονται από την Ελλάδα. Γράφει η εφημερίδα: «Όχι μόνο κι εμείς ανεχτήκαμε μέχρι τώρα, κακώς, αλλά αγοράζαμε εμείς τα βιβλία, νομίζοντας πως η Διακρατική Επιτροπή που είχε συσταθεί πριν από σχεδόν 15 χρόνια, θα τραβήξει αυτά τα απαράδεκτα και διαστρεβλωμένα κείμενα από τα σχολικά βιβλία... Και τι έγινε ως τα σήμερα; Τίποτα...!». Πράγματι! Δεν έγινε τίποτε. Απλά παραμένουμε απαθείς και αδιάφοροι παρακολουθώντας το δηλητηριώδες μίσος με το οποίο οι Αλβανοί ποτίζουν τις παιδικές ψυχές των μαθητών, διαπλάθοντας γενίτσαρους εναντίον της Ελλάδας. Είναι καιρός να αναλάβει το επίσημο ελληνικό κράτος κάποιες πρωτοβουλίες στήριξης των αποκομμένων ελληνικών πληθυσμών της Βορείου Ηπείρου, ώστε να τους προφυλάξει από τη βουλιμία των αλβανικών εθνικιστικών κύκλων.

Τι διδάσκουν στα σχολεία της Αλβανίας για την Ελλάδα!

Μίσος, φανατισμό αλλά και πλαστογραφημένη Ιστορία που καμία σχέση δεν έχει με την πραγματική, διδάσκει η αλβανική κυβέρνηση στους μαθητές των σχολείων. Οι νεαροί Αλβανοί μέσα από τα νέα επίσημα σχολικά βιβλία τους μαθαίνουν την Ιστορία της «Μεγάλης Αλβανίας» και διδάσκονται, μεταξύ άλλων, ότι «η Βορειοδυτική Ελλάδα, από τη Φλώρινα έως την Πρέβε-

ζα, είναι αλβανικό εθνικό έδαφος στο οποίο “αιμοσταγείς” Έλληνες πραγματοποίησαν “εθνοκάθαρση” στους Τσάμηδες που πλειοψηφούσαν στα χώματα αυτά». Η νέα γενιά Αλβανών μαθαίνει, μεταξύ άλλων, πως... έχει ίδιο DNA με τον βασιλιά Πύρρο της Ηπείρου και την Ολυμπιάδα, μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Όλα αυτά τυπώθηκαν φέτος στα επίσημα σχολικά εγχειρίδια με την έγκριση του αλβανικού υπουργείου Παιδείας.

Στο νέο βιβλίο «Γεωγραφία της Αλβανίας», που εκδόθηκε φέτος και ήδη αποτελεί διδακτική ύλη στα λύκεια της χώρας, οι μαθητές διδάσκονται όχι μόνο για τη γεωγραφία της χώρας τους αλλά και για περιοχές όμορων χωρών που, σύμφωνα με τους συγγραφείς, κατοικούνται από Αλβανούς.

Στις «αλβανικές περιοχές» (treva shqiptare) που έμειναν εκτός αλβανικού κράτους περιλαμβάνονται το Κοσσυφοπέδιο, τμήματα του Μαυροβουνίου και της Σερβίας, η μισή έκταση των Σκοπίων και βέβαια ολόκληρη η ΒΔ Ελλάδα, με τους Νομούς Φλώρινας, Καστοριάς, Γρεβενών, Ιωαννίνων, Άρτας, Πρέβεζας, Θεσπρωτίας και το βόρειο τμήμα του Νομού Αιτωλοακαρνανίας.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά στη χώρα μας, στο κεφάλαιο «Οι αλβανικές περιοχές στην Ελλάδα», αναφέρονται τα εξής: «Είναι αλβανικές περιοχές που αδικώς προσαρτήθηκαν στο ελληνικό κράτος το 1913 από το Συμβούλιο των Πρεσβευτών.

Οι ιστορικές εξελίξεις, οι μαζικές βίαιες μετακινήσεις των αυτοχθόνων αλβανικών πληθυσμών και η έλλειψη επίσημων στοιχείων δυσκολεύουν τον προσδιορισμό των αλβανικών περιοχών στην Ελλάδα και κυρίως των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων των συγκεκριμένων περιοχών. Αυτές οι περιοχές βρίσκονται στη Βορειοδυτική Ελλάδα, νότια της “Μακεδονίας” και νοτιοανατολικά της Αλβανίας μέχρι τον κόλπο της Άρτας και αποτελείται από τις περιοχές Τσαμουριά, Φλώρινα, κ.λπ.».

Οι συγγραφείς του βιβλίου υποστηρίζουν πως η Ελλάδα έχει πραγματοποιήσει «εθνοκάθαρση» με στόχο τον αφανισμό των Αλβανών που ζούσαν εκεί. Ο χάρτης με τη Μεγάλη Αλβανία και τις όμορες «αλβανικές περιοχές» κοσμεί το εξώφυλλο τόσο του βιβλίου όσο και του τετραδίου ασκήσεων των μαθητών που καλούνται, για παράδειγμα, να ζωγραφίσουν τις περιοχές της Ελλάδας όπου ζουν... Αλβανοί ή να απαντήσουν στα ερωτήματα: «Ποιες είναι οι αλβανικές περιοχές της Ελλάδας;» ή «Αναφέρετε τις εκδιώξεις που υπέστησαν οι Αλβανοί από τις ελληνικές αρχές».

Του ΝΙΚΟΥ Θ. ΥΦΑΝΤΗ καθηγητή και πρώην πρόεδρος του Ιδρύματος Βορειοηπειρωτικών ερευνών

Η Αλβανία εκτελεί πράξεις αντίθετες προς τις θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου την παραχάραξη της ελληνικής ιστορίας

Φίλιππος Παπαθανασίου ο αγωνιστής για ένα όραμα

Ο Φίλιππος Παπαθανασίου, γεννήθηκε το 1921 στο χωριό Καλύβια-Σούσι (σήμερα Ραχούλα), σε μια φτωχή διανοούμενη οικογένεια. Ο παππούς του παπός και ο πατέρας δάσκαλος. Αφού τελείωσε το δημοτικό σχολείο στην Γέρμα, γράφτηκε στο γυμνάσιο της Βοστίνας, όπου σύμφωνα και με τις μαρτυρίες των συμμαθητών του, ήταν αριστούχος μαθητής και εξαιρετικά στα φυσικομαθηματικά. Σαν αντιπρόσωπος μαθητής των τελειόφοιτων των γυμνασίων της Ελλάδας, έπιασε την πρώτη θέση στις πανελλήνιες εξετάσεις των μαθηματικών, τιμώντας και το σχολείο του τη Βοστίνη.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος τον βρήκε καταγμένο με τις αντιφασιστικές – ναζιστικές δυνάμεις της Ε. Ε. Μ. μέχρι την απελευθέρωση. Στη μάχη του Δελβίνου πληγώθηκε και νοσηλεύτηκε στο παρτιζάνικο νοσοκομείο του Θεολόγου. Η μόλυνση πέρασε σε περιτονίτιδα και η ζωή του κινδύνεψε πολύ.

Ο κοινός αγώνας των συμμαθητών και συναγωνιστών του ομοεθνών, ήταν αγώνας κατά του φασισμού, όμως σύμφωνα το Πρωτόκολλο της Κονίσπολης η δική μας μειονότητα να είχε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης.

Με τη λήξη του Αντιφασιστικού αγώνα, λόγω της προσφοράς του και τις διανοητικές του ικανότητες, διορίζεται Υπεύθυνος του Τμήματος Παιδείας, Υγείας και Μόρφωσης του νομού Αγ. Σαράντα. Ήταν ο πρώτος στο είδος του. Στην πινακίδα του γραφείου, εκτός της επιγραφής στ' αλβανικά, έγραψε με μεγάλα γράμματα στην ελληνική: «ΤΜΗΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΣΗΣ». Όλα τα περί παιδείας και αλληλογραφίας με τα ελληνικά χωριά, τα έκανε στα ελληνικά. Είχε δική του δακτυλογραφική μηχανή με ελληνικό αλφάβητο και πολύγραφο όπου τα πολλαπλασίαζε για τα χωριά μας. Γι' αυτά τον κάλεσαν οι κομματικές αρχές της Περιφέρειας. **Το Μάρτιο του 1945 στην Συνδιάσκεψη των δασκάλων της Περιφέρειας Αργυροκάστρου, με λέκτορες και Έλληνες μειονοτικούς, βάσταξε ανένδοτη στάση για τα θέματα της παιδείας και μάλιστα έκανε έκκληση να μην παραστεί κανένας Έλληνας δάσκαλος στην συνδιάσκεψη εάν δεν μεταφράζονται και στην ελληνική γλώσσα (το οποίο κι έγινε) το περιεχόμενό της.**

Μετά από ένα εξάμηνο τον «πάψανε» απ' αυτό το καθήκον και τον διόρισαν δάσκαλο στην Τσούκα. Εκεί επί καθημερινής βάσης οργάνωνε με τα παιδιά και τη

νεολαία συμπόσια, χορούς και τραγούδια με καθαρά εθνικό ελληνικό πατριωτικό περιεχόμενο. Γνωρίστηκε, συνεργάστηκε και αγωνίστηκε για τον ίδιο σκοπό με τον παπα-Γιάννη όπου αργότερα ήταν και συγκατηγορούμενοι. Στην Τσούκα έγινε πολύ αγαπητός και όλοι μάθαιναν με δίψα τα εθνικά πατριωτικά τραγούδια, πολλή από τα οποία ο ίδιος τα έγραφε. Αυτό δεν μπορούσε να μείνει απαρατήρητο και ατιμώρητο απ' το αλβανικό κατεστημένο: Τον μετάθεσαν στο χωριό Καλύβια- Πασά. Ο Φίλιππος ανένδοτος συνέχιζε το καθήκον του προς το έθνος του. Εκεί συνεργάστηκε πιο στενά με το Νάσιο Πάντο και τον συμμαθητή και φίλο του Σωτήρη Σκεύη. Δεν άργησε πολύ και τον ξαναμετάθεσαν στο συνοριακό χωριό Ζμίνετση απ' όπου τον συνέλαβαν στις 17 Φεβρουαρίου 1946.

Μνημείο στη γενέτειρα για τον Φίλιππο Παπαθανασίη, που καταδικάστηκε επειδή ζητούσε τα δικαιώματα της εθν. Μειονότητας

συνάδελφο Αριστοτέλη Χαρμπάτση μα στην αίθουσα του δικαστηρίου αντίκρισε άλλα 18 άτομα, συμμαθητές και συναγωνιστές του. Ήταν όλα παλικάρια της Ε. Μειονότητας, σπουδασμένα και μορφωμένα, από την αφρόκρεμα των διανοούμενων της. **Στο στρατιωτικό αυτό δικαστήριο ο Φίλιππος δε δέχτηκε να μιλήσει αλβανικά και του βάλανε διερμνέα.** Όταν ο συμμαθητής του, που έγινε εισαγγελέας, του είπε: «Εσύ τα ξέρεις καλύτερα κι από μένα τα αλβανικά μα δεν θέλεις να μιλήσεις γιατί είσαι ένας βρωμοφιλέλληνας» του απάντησε: «Φιλέλληνας μπορεί να είναι κάθε πολίτης ενός άλλου κράτους ή έθνους ή και κάποιο μέλος του δικαστηρίου. Εγώ είμαι ΕΛΛΗΝΑΣ γι' αυτό και δικάζομαι ενώπιον σας». Με θανατική ποινή στην αρχή και αργότερα με ισόβια δεσμά χωρίς δικαίωμα έφεσης και αναστολής καταδικάστηκε ο Φίλιππος, για να βροντοφωνάξει μπροστά στους ανώτερους αξιωματικούς που

Λέγεται, πως όταν το περιβόητο «11» της αστυνομίας ανηφορούσε προς το χωριό, στην αυλή του σχολείου βρισκόταν και ο γραμματέας του κόμματος του χωριού, ο πρόεδρος της επιτροπής και πολλοί χωριανοί. Όλοι τους φοβήθηκαν, ενώ ο Φίλιππος τους καθησύχασε: «Μη φοβάστε, ήρθαν για μένα». Τον συμβούλεψαν να φύγει. Ο Φίλιππος τους απάντησε: «Όχι αδέρφια, εγώ δεν είμαι εγκληματίας, αγωνίζομαι γι' αυτά που σας λέω καθημερινά και αυτά θα υπερασπιστώ στο δικαστήριο». Έτσι και έγινε. Τον έδεσαν χειροπόδαρα και τον πήγαν στα αλβανικά ανακριτήρια έως την ημέρα της δίκης 1 Ιουλίου 1946. Στο κελί ήταν με τον συναγωνιστή, φίλο του και

αποτελούσαν το δικαστικό σώμα: «**Σας εμπιστευθήκαμε και συναγωνιστήκαμε. Πολλοί άλλοι πληγωθήκαν, ένας απ' αυτούς κι εγώ «αγαπητοί συναγωνιστές». Μας φάγατε στη μπέσα, γι' αυτό αφού δεν πέθανα από το βόλι των Γερμανών, ας πεθάνω από το δικό σας βόλι»**. Μια απολογία που βγήκε εκτός των τοίχων του δικαστηρίου.

Τον Αύγουστο του 1946 μετατέθηκε στις φυλακές του Μπουρελιού με πολλούς άλλους συγκατηγορούμενους του. Όταν το Δεκέμβριο του 1946 οι ποινές των φυλακισμένων μετατράπηκαν σε υποχρεωτική εργασία, του Φίλιππα η ποινή μετατράπηκε σε ισόβια στέρηση με υποχρεωτικές εργασίες. Δεν υπάκουσε, δεν βγήκε στην υποχρεωτική δουλειά λέγοντας τους είμαι πολιτικός κρατούμενος, ισοβίτης και βάση του διεθνούς δικαίου δεν μπορείτε να με υποχρεώσετε και απαιτώ να με εφοδιάσετε με βιβλία, δίνοντας τους μια ολόκληρη λίστα με βιβλία της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας, βιβλία μαθηματικών κι άλλα. Από τότε κλείστηκε σε ένα ξεχωριστό κελί 1,5Χ2μ και εκεί τον αφήσανε έως το θάνατο του, δίνοντας του επί καθημερινής βάσης 400 γρ. μπομποτά και ένα παγούρι νερό για όλες τις ανάγκες. Τα νύχια των χεριών, των ποδιών του και τα δόντια του, μαρτυρούσαν την γλυπτική δουλειά που του κάνανε οι «γλύπτες» ανακριτές της κομμουνιστικής ιδεολογίας και των «συναγωνιστών» μας αλβανών.

Κάθε άνθρωπος που γνώρισε το Φίλιππα, συγχωριανοί του, συμμαθητές, συνάδελφοι, συναγωνιστές και συγκαταρούμενοί του στις φυλακές, όλοι έχουν να πουν μόνο καλά λόγια και επαίνους. Ο Φίλιππας πέθανε αμε-

τανόπτος για τον αγώνα που έκανε όπως και οι συναγωνιστές του Τέλη Χαρμπιάς, Σωτήρης Σκεύης, Νάσιος Πάντος, Γιάννης Καραθάνος, Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης κ.α

Όποιος γνώρισε το Φίλιππα διηγείται ο Έλληνας συγκαταρούμενος του Ηλίας Καραμπίνας, δεν μπορεί να το πιστέψει πως πεθαίνουν τέτοια παλικάρια, πως μπορούν να πέφτουν τέτοια δέντρα... «Όταν συνελήφθηκε, διηγείται, κι εγώ τον πρωτογνώρισα ήταν 90 κιλά άντρας πέθανε μόνον 40 κιλά. Ήμουν ο μόνος που τον επισκέπτονταν στο κελί του όταν βαριά άρρωστος δεν μπορούσε να κουνηθεί. Θυμάμαι που μου είπε στα τελευταία του **«Ηλία αν ποτέ βγεις ζωντανός από δω μέσα θέλω να πας να πεις της μάνας μου πως ο Φίλιππας στάθηκε άνδρας και δεν ντρόπιασε το έθνος του»**. Πέθανε στα χέρια μου και τον κηδέψαμε μαζί με ένα συγκαταρούμενό μας. Δεν μπορώ να πω ποιος από τους δυο μας έκλαψε περισσότερο.

Το 1964 η οικογένεια ζήτησε τα οστά του. Τους απάντησαν ότι είναι ισοβίτης και δεν μπορείτε να τα πάρετε και δείχνοντας με το δάχτυλο προς την πηλαγιά απέναντι τους είπαν ειρωνικά: «Δέστε τα αμπέλια απέναντι λιπαίνονται με τα κόκαλα των εχθρών».

Αυτός ήταν ο Φίλιππος Παπαθανασίου, που αγωνίστηκε για ένα όραμα, που δεν υπέκυψε στα απάνθρωπα βασανιστήρια των αλβανών φονιάδων, που καταδικάστηκε σε ισόβια και πέθανε στις μεσαιωνικές φυλακές του Άδη χωρίς να έχει έναν τάφο κι ένα όνομα.

Το όνομά του, όμως, θα ζει για πάντα, όπως και το όραμά του.

Οι μαθήτριες του Οικοτροφείου Θηλέων των Βουλευατών με την υπεύθυνη τους την κα Μαρία, στο ψαλτήρι του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Δερβιτσάνη Αργυροκάστρου, όπου διεξάγονται κάθε χρόνο οι κεντρικές εκδηλώσεις της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας για την επέτειο της Εθνικής Παλιγγενεσίας.

Διανοούμενοι Εθνομάρτυρες και Αγωνιστές του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού

Του δάσκαλου **Χαράλαμπου Κίτσου**

Την ημέρα των γραμμάτων, 30 Ιανουαρίου, ο ιερέας του Αιλύκου, παπα Χρήστος, μνημόνευσε τους αγώνες και τους αγωνιστές υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Οι Έλληνοδιδάσκαλοι της Βορείου Ηπείρου έχουν κάνει προσπάθειες και αγώνες για τη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού φρονήματος.

Ιδιαίτερα γνωστή είναι η δράση αυτών των παλαιών δασκάλων επί Τουρκοκρατίας, που λειτούργησαν οι μοναστηριακές σχολές, όπως του Διβροβουνίου, του Θεοδόγου, της Λεσινίτσας, της Μονής Δρυϊάνου και αλλού.

Επίσης στα νεότερα χρόνια, μετά την ίδρυση του Αλβανικού κράτους, οι διδάσκαλοι βρέθηκαν μπροστά στις εθνικιστικές αλβανικές προκαταλήψεις, που προσπαθούσαν να εξαφανίσουν τα ελληνόγλωσσα σχολεία της Βορείου Ηπείρου. Μπροστά σ' αυτό τον κίνδυνο το 1934 οργανώνεται η μεγάλη σχολική απεργία. Στάληθηκε μουσική διαμαρτυρία με χιλιάδες υπογραφές

στην Κοινωνία των Εθνών. Σαν αποτέλεσμα τα αιτήματα δικαιώθηκαν και το 1935 ξαναλειτούργησαν τα σχολεία στην ελληνική γλώσσα. Τότε εξορίστηκαν 12 έλληνοδιδάσκαλοι.

Οι Έλληνες διδάσκαλοι και οι Έλληνες επιστήμονες ήταν στο στόχαστρο των διώξεων. Αμέσως μετά την οπισθοχώρηση του ελληνικού στρατού, οι Ιταλοί έκαναν εκτεταμένες συλλήψεις δασκάλων, διανοούμενων και πατριωτών που τους φυλάκισαν στον Καλία του Αργυροκάστρου.

Οι διώξεις συνεχίστηκαν κατά την περίοδο του επαναστατικού κινήματος και εντάθηκαν μετά την εφαρμογή της κομμουνιστικής δικτατορίας.

Ο Ενβέρ Χότζα κατανοούσε ότι δεν θα μπορούσε να δαμάσει την Εθνική Ελληνική Μειονότητα, αν δεν έπαιρνε δραστικά μέτρα κατά των διανοούμενων, που τους θεωρούσε επικίνδυνους για τον σοσιαλισμό. Χρειάζονταν πολιτική εκφοβισμού. Μ' αυτή την τακτική οι Αλβανοί σιγά-σιγά πέρασαν στην τελική σχεδόν αλβανοποίηση των ελληνόγλωσσων σχολείων.

Κατάλογος εκπαιδευτικών και επιστημόνων που διώχτηκαν και μαρτύρησαν την περίοδο 1943-1990.

1. **Ανδρέας Ανδρεάδης, Καλογοραντζή,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
2. **Ευθύμιος Γκίκας, Σωπική,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
3. **Παναγιώτης Ζέρβας, Χλωμό,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
4. **Θεοδόσης Λαζάκης, Κληισάρι,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
5. **Ευθύμιος Τάταρης, Δρόβιανη,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
6. **Γεώργιος Λίτσας, Κ. Λεσινίτσα,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
7. **Λευτέρης Χαρμπάτσος, Δίβρη,** διδάσκαλος, **εκτελέστηκε.**
8. **Χρηστάκης Γκίνης, Βάνιστα,** δικηγόρος, **εκτελέστηκε.**
9. **Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης, Δούβιανη,** οδοντίατρος, **εκτελέστηκε.**
10. **Βασίλης Σαχίνης, Δούβιανη,** ταξιδ. Πράκτορας. **εκτελέστηκε.**
11. **Νίκος Λέζος, Κ. Λεσινίτσα,** Χημικός, **εκτελέστηκε.**
12. **Πέτρος Νάκος, Σμήνιτση,** ιατρός, **δολοφονήθηκε.**
13. **Μιχάλης Βράνος, Βουλιαράτες,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
14. **Νικόλας Γκάζικας, Βουλιαράτες,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
15. **Μιχάλης Γκιώκας, Πέπελη,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
16. **Γιάννης Ζώνης, Τεριαχάτι,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
17. **Κώστας Θάνος, Γορίτσα,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
18. **Αριστέιδης Κυρούσης, Πολύτσιανη** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
19. **Χρήστος Λιάκος, Δερβιτσιάνη,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
20. **Κώστας Λώλης, Βόδριστα,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
21. **Θοδωρής Μάηλιος, Δερβιτσιάνη,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
22. **Σπύρος Μάσσιος, Δερβιτσιάνη,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
23. **Λάμπης Μπέκας, Λόγγος,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
24. **Γιώργος Τσιάμης, Τεριαχάτι,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
25. **Θωμάς Φωτίου, Τεριαχάτι,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
26. **Σπύρος Σακελλήαρης, Δίβρη,** διδάσκαλος, **κάθειρξη.**
27. **Δημήτριος Οικονόμου, Δίβρη,** ιατρός, **κάθειρξη.**
28. **Νικόλαος Κώτσος, Δίβρη,** διδάσκαλος, **Φυγός.**
29. **Σπύρος Θωμάς, Αρδάσοβα,** διδάσκαλος, **φυγός.**
30. **Γιάννης Παππάς, Αλίκιο,** διδάσκαλος, **φυγός.**
31. **Λευτέρης Γκουβέλης, Δρόβιανη,** διδάσκαλος, **φυγός.**
32. **Λευτέρης Τάηλιος, Χαντήραγα,** διδάσκαλος, **δολοφονημένος.**

Εάν μία μειονότητα αποφασίσει να αγωνιστεί δυναμικά, τότε θα γίνει γνωστή και θα μπορεί να αγωνίζεται με την πιθανότητα της επιτυχίας. Εάν όμως παραμείνει σε μία ειρηνική κατάσταση τότε το μόνο που θα καταφέρει είναι να αφανιστεί!

Σύμφωνα με τη διακήρυξη της Βιέννης, η Αλβανία υποχρεούται να δημιουργεί κατάλληλες προϋποθέσεις στα άτομα που ανήκουν στην αυτόχθονη εθνική ομάδα, ώστε να αναπτύξουν τον πολιτισμό τους, να διαφυλάσσουν το θρήσκευμά τους, τις παραδόσεις τους, τα ήθη και έθιμά τους. Κάθε άτομο που ανήκει στην Ελληνική Μειονότητα πρέπει να απολαμβάνει το δικαίωμα χρήσης της γλώσσας στις διοικητικές και δικαστικές αρχές

Στο εξωφυλλό εικονίζεται η Βόρεια Ήπειρος μέσα από τα μάτια ενός Έλληνα "υπέροχου ανθρώπου"

Ο δρ. Νίκος Λυγερός είναι ο Έλληνας με τον υψηλότερο δείκτη νοημοσύνης (189 στην κλίμακα Stanford-Binet), γεννήθηκε στον Βόλο. Είναι ένας από τους 50 εξυπνότερους ανθρώπους στον κόσμο και παρότι διαθέτει ένα ομολογουμένως «βαρύ» βιογραφικό, παλεύει καθημερινά την τύχη και την ανάγκη με όπλο την σεμνότητα και τον αйтρουισμό που τον χαρακτηρίζουν... αναφέρει το βιογραφικό του κ. Λυγερού. (είναι μαθηματικός, συγγραφέας, ποιητής, ζωγράφος, σκηνοθέτης, ασχολείται με τη μουσική, την κοινωνιολογία, την οικονομία, την αρχαιολογία, το μάντζιμεντ, τη στρατηγική και τη γεωπολιτική. Είναι ειδικός σύμβουλος στη Σχολή Εθνικής Άμυνας, τη Σχολή Πολεμικής Αεροπορίας, την Αστυνομική Ακαδημία, τη Σχολή Εθνικής Ασφάλειας, τη Σχολή Στρατολογικού και μια σειρά από άλλα).

*Το έντυπο μας κυκλοφορεί σύμφωνα
με το νόμο περί τύπου 3004/1981*